

40 Pärlor



(Det här är den svenska översättningen av "Chalis Jawaharparé"
författad av Hadhrat Mirza Bashir Ahmad^{ra} M.A)

FYRTIO PÄRLOR

FÖRFATTARE: Hadhrat Mirza Bashir Ahmad^{ra} M.A.

UTGIVEN AV: Majlis Ansarullah, Sverige

SVENSK TITEL

FYRTIO PÄRLOR

GRUNDSKRIFT TITEL I URDU

CHALIS JAWAHARPARE

FÖRFATTARE

Hadhrat Mirza Bashir Ahmad^{ra} M.A.

SVENSK ÖVERSÄTTNING

Dr. Anas Ahmad Rashid

REVIDERAD AV

Dr. Sharif Ahmad

Farzana Rizwan

Amer Said Raja

LAYOUT, OMSLAG

Fateh Ahmad Shams, Wahid Raziullah

UTGIVEN AV

Majlis Ansarullah, Sverige

PUBLICERAD AV

Islam International Publications Ltd.

Islamabad,

Sheephatch Lane

Tilford, Surrey GU10 2AQ

United Kingdom

TRYCKT AV

Prinfo Scandinavia

KONTAKT

Islams Ahmadiyya Samfund

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg, Sverige

TEL. +46-31-741 64 80, +46-31-741 64 89

FAX. +46-31-741 64 81

www.alislam.org, www.ahmadiyya.se

Copyright © 2009, Islam International Publications Ltd.

Första svenska upplagan 2009

ISBN 91-975461-5-1



INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	1
FÖRORD	7
INLEDNING	9
DEFINITIONEN AV HADITH	9
BERÄTTELSESÄTT I HADITH	10
KATEGORIER AV BERÄTTARNA	10
BERÖMDA BÖCKER OM HADITH	10
KATEGORIER AV HADITH	13
SKILLNADEN MELLAN HADITH OCH SUNNAH	15
SAMLINGEN AV FYRTIO HADITH	16
1	
TROSBEKÄNNELSENS SEX PRINCIPER	18
2	
ISLAMISKA FEM PELARE	21
3	
FEM SÄRSKILJANDE EGENSKAPER HOS DEN HELIGA PROFETEN	26
4	
DEN HELIGE PROFETEN ÄR DEN SISTE LAGBÄRANDE PROFET	29

5	GÄRNINGARNA BELÖNAS EFTER AVSIKTEN BAKOM DEM	33
6	ALLAH SER I ERA HJÄRTAN	35
7	SKILLNADEN MELLAN EN AKTIV OCH EN INAKTIV MUSLIM	37
8	FÖRSÖK ATT AVLÄGSNA DET ONDA	41
9	ÖNSKA DETSAMMA FÖR DIN BROR SOM FÖR DIG SJÄLV	45
10	HJÄLP DIN BROR OAVSETT ÄR HAN EN FÖRTRYCKARE ELLER FÖRTRYCKT	48
11	UNDERKASTELSE I ISLAM	51
12	ATT SÄGA SANNINGENS ORD TILL TYRANNEN ÄR DEN BÄSTA FORMEN AV JIHAD	53
13	VISA FÖRBARMANDE MOT DE YNGRE OCH ERKÄNN DE ÄLDRES RÄTTIGHETER	56
14	ATT FÖRBINDA NÅGON MED ALLAH, OLYDNAD MOT FÖRÄLDRAR OCH LÖGNER ÄR AV DE STÖRSTA SYNDERNA	59
15	RESPEKTERA ERA BARN OCH GE DEM DEN BÄSTA UPPFOSTRAN	63
16	VÄLJ DIN MAKAS MED HÄNSYN TILL HENNES FROMHET	66
17	DEN BÄSTA BLAND MÄN ÄR DEN SOM ÄR BÄST PÅ ATT BEHANDLA SIN MAKAS VÄL	70
18	EN DYGDIG KVINNA ÄR DEN SOM FULLBORDAR SIN MAKES RÄTTIGHETER	73

19

DEN SOM SÖRJR FÖR DE FÖRÄLDRALÖSA KOMMER ATT VARA MED DEN HELIGE PROFETEN I PARADISET	76
--	----

20

VIKTEN AV EN GOD GRANNSÄMJA	78
-----------------------------	----

21

ÖNSKA ER ALDRIG KRIG MEN NÄR DET PÅTVINGAS ER, FÖRSVARA ER DÅ MED STÄNDAKTIGHET	80
--	----

22

BRYT INTE ERÅ ÖVERENSKOMMELSER MED FIENDEN OCH UNDVIK TA LIVET AV BARN OCH KVINNOR	83
---	----

23

SJU FÖRÖDANDE SYNDER (OBEFOGAT MORD, OCKER, FÖRTAL ETC.)	85
--	----

24

BERUSNINGSMEDEL ÄR FÖRBJUDET ÄVEN I SMÅ MÄNGDER	91
---	----

25

EN BEDRAGARE KAN INTE BETRAKTAS SOM EN SANN MUSLIM	94
--	----

26

HÄRMA INTE ANDRA NATIONER	96
---------------------------	----

27

OM HJÄRTAT ÄR BRA DÅ BLIR ALLA ÖVRIGA ORGAN BRA AV SIG SJÄLVA	99
---	----

28

UNDVIK DET SOM BETVIVLAS AV DITT HJÄRTA	101
---	-----

29

MINDERVÄRDESKOMPLEX ÄR EN FÖRÖDANDE KÄNSLA	103
--	-----

30

EN SANN ÅNGER SKÖLJER BORT SYNDERNA	106
-------------------------------------	-----

31

EN TROENDE BLIR ALDRIG BITEN TVÅ GÅNGER I SAMMA HÅL	109
---	-----

32

INGEN GÄRNING ÄR BÄTTRE ÄN ETT ANSTÄNDIGT UPPFÖRANDE	111
--	-----

33	
RESPEKTERA DE ÄDLA FRÅN ANDRA NATIONER	114
34	
BETALA EN ARBETARE INNAN DENNES SVETT TORKAR IN	116
35	
VÄRST AV ALLA KALAS ÄR DEN DÄR ENBART RIKA ÄR INBJUDNA	118
36	
EN GIVANDE HAND ÄR BÄTTRE ÄN EN MOTTAGANDE HAND	120
37	
EFTERLÄMNA ERA ANHÖRIGA I GODA OMSTÄNDIGHETER	123
38	
VARJE INDIVID ÄR EN ÖVERORDNAD I SIN SFÄR OCH KOMMER ATT BLI TILLFRÅGAD	126
39	
DET ÄR OBLIGATORISKT FÖR VARJE MUSLIMSK MAN OCH KVINNA ATT INHÄMTA KUNSKAPER	128
40	
VARJE VISDOM ÄR EN FÖRLORAD EGENDOM SOM DEN RÄTTFÄRDIGE BÖR TA EMOT	131
AVSLUTANDE BÖN	135

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

نحمده ونصلي على رسوله الكريم وعلى عبده المسيح الموعود

Lovprisning och frid över den upphöjde Profeten

Och hans tjänare den utlovade Messias

FÖRORD

Jag kan inte förklara varför, men sanningen är att jag har haft en medfödd dragning till läran om *hadith* sedan min barndom. När jag läser någon *Hadith* förflyttas jag i fantasin till det heliga sällskapet kring den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom, ivrigt lyssnande till Hans Allahs frid och välsignelser vare med honom heliga tal. Denna fantasi avskärmar mig från denna värld och tar mig fjortonhundra år tillbaka till Meckas heliga Haram Moské, och till heliga Medinas Nabawi Moské, till gatorna i dessa två heliga städer samt till Arabiens öknar. Jag känner en verklig känsla och glädje av den Heliga Profetens Allahs frid och välsignelser vare med honom andliga närvaro och sällskap, och börjar andas in en miljö där vår älskade herre tillbringade sina tjugotre välsignade år av Gudagivet profetskap.

Den *Hadith* som sannolikt har berört mig djupast och påverkat mig mest är en *Hadith* av den Heliga Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom som inte berör *fiqha* (religiös juridik) eller djupa akademiska resonemang, utan i denna återfinner man religionens själ och sanna andlighet enligt min uppfattning. I denna *hadith* berättas om en fattig muslim som kom fram till den Heliga Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom. Han hade inga tecken på dyrkan i sin panna, men han hade en brinnande kärlek till profeten i sitt hjärta, som hade tänt hans hjärta med helig glöd. Med en stark

längtan efter det eviga sällskapet med profeten frågade han med viss vanda: "Å Allahs profet, när inträffar Domedagen?" Hansa sade: "Du frågar efter Domedagen. Har du förberett dig inför denna?" Han svarade med darrande läppar och dunkande hjärta: "Å min herre, jag har inte förberett mig med böner eller fasta men jag hyser en sann kärlek till Allah och Hans sändebud." Han ^{Allaha förl och välsignade varje med honom} tittade på honom med stor ömhet och sade:

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

"Då kan du vara lugn eftersom den Kärleksfulle Gud
inte kommer att skilja en älskare från sin hjärtevän."

Denna *Hadith* läste jag i min barndom och nu när jag har nått ålderdom har dessa välsignade ord från min Herre hela tiden varit ledstjärnan i mitt liv. Jag har ständigt upplevt det som om det var jag som ställde frågan till Allahs sändebud och Han svarade mig med dessa ord. Efter det har jag aldrig glömt bönernas, fastans, pilgrimsfärdens och *Zakats* betydelse. De är alla obligatoriska, men ett brinnande hjärta och en andlig briljans kan inte uppnås utan en sann kärlek till Allah och Hans sändebud. Om en människa får denna gåva tillskänks, kommer formligen gärningar fyllda med livsbejakelse komma springandes efter honom. Men om en människa inte får denna gåva, då kommer formligen hennes gärningar inte betyda mer än de själlösa gärningar som skrytmånsarna håller på med.

Allah känner till att jag har skrivit denna bok med samma känsla av kärlek till profeten för att Allah vill tända kärlekens eld i läsarnas hjärtan vilket är ursprunget till varje dygd och varje god gärning. Må de lyssna på befallningar från sin älskade Herre med en stor entusiasm och iver och gör dessa till en livets amulett. Må det också vara ett medel för mig till att få Allahs Förlåtelse och Nåd samt Profetens medling.

آمين يا ارحم الراحمين

Amen! O Barmhärtigaste, Nåderike.

INLEDNING

DEFINITIONEN AV HADITH

Hadith är ett arabiskt ord som i grunden betyder något uttalande som antingen är helt nytt eller är presenterad på ett förnyat sätt. Eftersom uttalanden av den Helige Profeten Allahs Fred och välsignelser vare med honom är genomsytrade av nya och värdefulla sanningar betecknas de därför som en *Hadith*. Därmed betecknar en *Hadith* de heliga ord som kom till uttryck ur den Helige Profetens Allahs Fred och välsignelser vare med honom Heliga mun eller händelser ur hans heliga liv, berättad av ögonvittnen, oftast genom Hans Allahs Fred och välsignelser vare med honom följeslagare eller andra muslimska berättare som därefter blev nedskrivna. Arabernas minnesförmåga var utomordentligt bra, vilket fått erkännande av kristna historiker. De brukade minnas mycket väl allt av vad de hade hört eller sett. Eftersom *hadith* är en helig religiös lära har man i det här avseende lagt vikt på en mycket stor noggrannhet och ärlighet. *Hadith* av den Helige Profeten Allahs Fred och välsignelser vare med honom fördes vidare till nästa generation med en stor omsorg. Det är dock sant att vissa av berättarna inte var så starka när det gällde minnet, förståelse eller ärlighet så att man kunde lita fullständigt på deras berättelser. De ulema som samlade in *Hadith* har satt upp mycket stränga regler för att kunna skilja de korrekta *Haditherna* från de inkorrekta efter en noggrann undersökning.

BERÄTTELSESÄTT I HADITH

Sättet att berätta *hadith* brukade vara att den följeslagare som hade lyssnat på eller sett den Helige Profeten ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom} personligen brukade beskriva händelsen med tanke på att sprida kunskapen vidare till de som inte hade kännedom om detta eller kom efter den Helige Profetens ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom} tid. Sättet att beskriva brukade vara att jag har hört från en viss person och han i sin tur har hört från en följeslagare till den Helige Profeten ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom} som hade hört eller såg vad profeten sade eller gjorde vid ett visst tillfälle. Sedan brukade dessa folk fortsätta att föra vidare dessa muntliga traditioner till andra med tanke på att antingen friska upp tron eller sprida kunskap vidare. På det här sättet bevarades *hadith* av den Helige Profeten ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom} åt nästkommande generationer genom en kontinuerlig och oavbruten kedja av berättare.

KATEGORIER AV BERÄTTARNA

Ravi [berättarna] av *hadith* är uppdelade i flera kategorier. Högst är den muslimske *ravi* som själv har hört eller sett någon händelse ur den Helige Profetens ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom} liv och dessa benämns *sahabi*. Den som berättar händelsen vidare efter att ha hört det från en *sahabi* kallas för *tabe'i*. Den som berättar vidare efter *tabe'i* kallas för *tab'a tabe'i*. Efter dem följer fortsättning av vanliga *ravi*. På samma sätt rangordnas olika *ravi* med hänsyn till deras minnesförmåga, förståelse och ärlighet.

BERÖMDA BÖCKER OM HADITH

Samlingarna av *hadith* sammanställdes i bokform från mitten av andra sekel efter *Hijra* [utvandringen av den Helige Profeten ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom}] till slutet av tredje sekel av *hijra*. Det finns ju flera böcker om *hadith* men av dessa uppfattas sex böcker som varande de mest korrekta och pålitliga. Av denna anledning har dessa blivit kända som *Sihā-he-sitta* det vill säga sex [pålitliga] korrekta böcker om hadith. Deras namn är som nedan:

1) Sahih Bukhari

Sammanställd av Imam Mohammad bin Ismail Albukhari (194-256 EH - efter hijra). Imam Bukharis bok betraktas som mest korrekta och pålitligaste av alla böcker om hadith. Hans karaktär betraktas också av alla som den högsta bland alla hadithsamlarna. Av denna anledning har boken fått namnet "Ashal kutab ba'ad kitab Allah" (mest [pålitliga] korrekta boken efter Allahs bok).

2) Sahih Muslim

Sammanställd av Imam Muslim bin Alhijaj Alnishapori (204-261 EH). Hans bok kommer på andra plats och uppfattas som en mycket fin och pålitlig samling. Flera sammanställare av Hadith benämner Sahih Bukhari och Sahih Muslim tillsammans som "Sahihain" [Två mest korrekta böcker av hadither].

3) Jami Tirmizi

Sammanställd av Imam Abu Isa Mohammad bin Isa Altirmizi (209-279 EH). Han var en elev hos Imamen Bukhari. Hans samling av hadither betraktas också ha av en mycket hög kvalitet.

4) Sunan Abu Dawod

Sammanställd av Imam Abu Dawod Suleiman bin Alasch As-Sijjistani (202-275 EH). Sammanställningen av legislativa ärenden har gett honom ett högt anseende men *hadith* forskare är inte eniga om att vilken bok som är den bästa när det gäller jämförelsen mellan Jami Tirmizi och Sunan Abu Dawod.

5) Sunan An-Nisai

Sammanställd av Imam Ahmad bin Schoaib An-Nisai (215-306 EH). Imam Nisai betraktas som en stor *hadith*s aimma. Hans bok räknas på femte plats bland de sex pålitliga böckerna [Siha-he-Sitta].

6) Sunan Ibne Majah

Sammanställd av Imam Mohammad bin Yazid Ibne Majah Al-Qizvaini

(209-273 EH). Boken hamnar på sjätte plats bland de sex mest pålitliga böckerna (Siha-he-Sitta). *Sunan Ibne Majah* är också en fin bok.

Samtliga av dessa sammanställare av *hadith* (muhaddesin) ägnade sina liv åt att samla in och granska hundratusentals *hadith*er med avseende på tillförlitlighet och därefter sammanställde dessa samlingar till böcker. Hela den muslimska världen borde vara tacksam mot dessa heliga personer. Må Allah belöna dem med det bästa av belöningar.

Förutom ovannämnda böcker finns det ytterligare ett par böcker om *hadith* som också är berömda.

1) Moatta

Sammanställd av Imam Maalik Ibne Anas al-Madani (95-179 EH). Imam Maalik betraktas även som Imam av *fiqh*a (islamisk juridik) förutom att vara Imam av *hadith*. Han är bland de fyra främsta imamerna av *fiqh*a som majoriteten av muslimerna betraktar som värdig att följa i (islamiska) juridiska ärenden. De muslimer som följer Imam Maaliks tankeskola kallas för *Maaleki*. Han föddes i tidsperioden efter den Heliga Profetens ^{Allahs sändning} tid och fick sin utbildning i Medina. Av denna anledning har han ett mycket högt anseende. Hadhrat Shah Wali-ullah Muhaddis Dehlvi, *Mujadid* (reformator) av tolfte seklet efter Hijra, betraktade hans verk, enligt hans eget godtycke, överlägset Sahih Bukhari. Det är dock ingen tvekan att Moatta är en utmärkt bok.

2) Musnad Ahmad

Sammanställd av Imam Ahmad bin Hanbal al-Baghdadi (164-242 EH). Liksom Imam Malik betraktas han också Imam av såväl *hadith* som *fiqh*a och muslimerna som följer hans *fiqh*a kallas för *hanbali*. På grund av hans sons slarv fick några mindre pålitliga *hadith* också plats i hans samling annars var hans egen samling mycket fin.

Andra två imamer av *fiqh*a är Imam Abu Hanifa (80-150 EH) och Imam

Shafi (105-204 EH). Imam Abu Hanifa vars följare är flest i antal kallas i allmänheten också för *Imam-e-Azam* (den störste imamen). Hans rang bland imamerna av fiqh betraktas som högst. Imam Hanifa ägnade sig mest åt fiqh men Imam Shafis samling av *hadith* som kallas för "Kitabul Um" är också mycket berömd.

KATEGORIER AV HADITH

Kännare av *hadith* har uppdelat hadither i flera kategorier. Av dessa är följande vedertagna.

1) Hadith-e-Qauli

I denna kategori av *hadith* beskrivs orden som de har uttryckts av den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} själv. Till exempel berättar någon följeslagare att vid ett visst tillfälle uttryckte den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} så eller förde ett samtal med en viss person eller beordrade en viss följeslagare, med mera.

2) Hadith-e-Fe'li

Kategorin av *hadith* där nämns inte några ord av den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} utan nämns enbart någon handling. Till exempel att den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} gjorde så vid ett visst tillfälle eller uträttade en viss religiös uppgift på ett visst sätt, med mera.

3) Hadith-e-Taqriri

Hadith där det varken nämns ord eller någon handling av den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} men att en viss person omnämns ha gjort så eller sade så och den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} förbjöd denne inte att göra sin gärning eller från att säga sitt. Faktum är att [arabiska] ordet *taqrir* betyder inte att tala utan betyder att bifalla ett visst uttalande. Därmed betecknar *Hadith-e-Taqriri* en *hadith* där den Heliga profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} biföll någon följeslagares påstående eller gärning och hade inte någon invändning mot dessa.

4) Hadithe-e-Qudsi

Hadithen där den Heliga Profeten <sup>Allahu firad och
salagspröfades
svara med
hans ord</sup> hänvisar ett visst påstående eller gärning från Allah. Till exempel säger han att Allah har sagt det till mig på det här sättet och det får vara i tillägg till det Qura'aniska uppenbarelser.

5) Hadith-e-Marfu

Hadithen där berättelsekedjan går att spåra ända fram till den Heliga Profeten <sup>Allahu firad och
salagspröfades
svara med
hans ord</sup> och uttalandet hänvisas direkt till honom att han sade så vid ett visst tillfälle.

6) Hadith-e-Mauquf

Hadithen där berättelsekedjan stannar vid någon följeslagare istället för att spåras ända fram till den Heliga Profeten <sup>Allahu firad och
salagspröfades
svara med
hans ord</sup> men karaktären av *hadithen* och följeslagarens berättelsesätt är sådan att man antar att hadithen troligen har hörts från den Heliga Profeten <sup>Allahu firad och
salagspröfades
svara med
hans ord</sup>.

7) Hadith-e-Mutassil

Hadithen där samtliga berättare är nämnda i korrekt följd utan att det fattas någon i berättarkedjan.

8) Hadith-e-Munqate

Hadithen där någon fattas i dess berättarkedja och därmed blir det svårt att granska äktheten.

9) Hadith-e-Sahih

Hadithen vars samtliga berättare anses vara pålitliga gällande minne, intellekt och ärligheten. Om man funderar över detta är dessa tre egenskaper nödvändiga för att bedöma om någon berättare är trovärdig.

10) Hadith-e-Za'if

Hadithen vars berättare inte är trovärdiga gällande antingen minne,

intellekt eller ärligheten. Även om endast en ravi i en berättarkedja är opålitlig kommer hadithen att betraktas som *za'if*.

11) Hadith-e-Mauzu

Hadither där det blir tydligt bevisat att det är ett påhitt av någon lögnaktig berättare.

12) Asr [Vars pluralis är Asar]

Berättelsen av någon följeslagare där uttalandet inte knyts till den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgång över honom}. Det är ju klart att *Asr* egentligen inte tillhör någon kategori bland hadither utan tillhör en egen kategori. Eftersom *Asar* oftast inkluderas i böcker om *hadither* särskiljs oftast inte dess terminologi ifrån varandra av lekmän.

SKILLNADEN MELLAN HADITH OCH SUNNAH

Det är viktigt att komma ihåg att lekmän inte gör någon skillnad mellan *hadith* och *sunnah*. Egentligen är de två helt skilda från varandra. *Hadithen* är benämning på den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgång över honom} uttalanden och gärningar som berättarna kom ihåg och förts vidare för att bli nedtecknade cirka ett hundra till två och en halv hundra år efter hijra. *Sunnah* är däremot inte någon berättelse utan beskriver hur den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgång över honom} praktiskt utövade islam som Han sedan etablerade bland sina följeslagare under sin tillsyn. På ett liknande sätt fördes dessa praktiska tillämpningar vidare till nästkommande generationer. Till exempel när befallningen om *Salat* uppenbarades för den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgång över honom} i den heliga Qur'anen, då fanns det inte några detaljer kring hur många salat per dag som var obligatoriska eller under vilka tider under dagen eller hur många *rak'at* (böjningar i bönen) det borde vara i respektive salat eller hur skulle man uträtta en *rak'at* i bönen, med mera med mera.

Rörande dessa befallningar utförde den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgång över honom} bönerna i ljuset av Allahs uppenbarelser eller under vägledning av sitt Gudagivna profetskap och visade i praktiken för sina följeslagare och lärde ut dessa under

sin uppsikt. Följeslagarna lämnade arvet av det praktiska utförandet till sina efterföljare [tabe'in] som i sin tur förde dessa vidare till sina efterföljare [tab'a tabe'in] och på det här sättet etablerades en kontinuerlig kedja av dessa utövningar.

Förvisso tillhör *Sunnah* egentligen en helt olik och säregen kategori och därmed väger tyngre och innehar en större styrka i jämförelse till *hadith*. Av denna anledning baseras vår tro på islamisk *Sharia* är grundad på den Heliga Qur'anen och *Sunnah* för att Qur'anen är Allahs ord och *Sunnah* är den förklaring som Allahs Sändebud etablerade genom sitt praktiska handlande. Det fördes vidare till nästa generation genom praktiskt utövande av dess följeslagare och därifrån till andra generation, tredje generation och så vidare. På det här sättet tändes ena ljuset efter det andra. Å andra sidan är *hadith* en samling av muntliga berättelser [Till och med *fe'li* och *Qauli hadith* nådde oss genom verbala berättelserna] och hyser en status enbart som ett stödjande underlag. Det är dock ingen tvekan att dessa är ett utmärkt underlag till stöd i tron och kan inte försummas. Detta till trots har *hadith* inte den elementära status som den heliga Qur'anen och *Sunnah* har. Det finns inte den minsta tvekan om att *hadith* är den högsta källan till historien, kunskap och andlighet av mycket hög kvalitet. Så länge inte någon *hadith* står i motsats till någon vers i den heliga Qur'anen eller *Hadith-e-Sahih* är det obligatoriskt för en muslim att acceptera och göra dessa till en vägledning i sitt liv i enlighet med befallningen i Qur'anen, "lyd profeten". Det är ju synd att vissa av dagens muslimer inte värdesätter denna ovärderliga skatt till kunskap.

SAMLINGEN AV FYRTIO HADITH

Efter denna inledning får jag äran av att presentera fyrtio utvalda *hadith*er av den Helige Profeten ﷺ. Dessa *hadith*er är tagna ur de berömda och pålitliga böckerna om *hadith* och under varje *hadith* finns en översättning och en kort förklaring. Jag hoppas att muslimska män och kvinnor minns dessa fyrtio *hadith*er med dess innebörda och utträttat gärningar i enighet med dessa och tar deras nytta till sig. Det kommer, om Allah vill, att vara

till deras välsignelse, frid och förlåtelse. Siffran fyrtio används på grund av att den ena sidan benämns som en symbol för komplettering av den heliga Qur'anen och å andra sidan säger vår herre den Heliga Profeten ﷺ i en hadith att:

مَنْ حَفِظَ عَلَى أَرْبَعِينَ حَدِيثًا فِي أَمْرِ دِينِنَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَتَيْهَا وَكُنْتُ لَهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا

(بيهقي)

"Personen som lär sig utantill (minst) fyrtio av mina hadither med tanke på rättelse och förbättring av mina anhängare kommer Allah att uppresa honom/henne på domedagen som en religionsvetare och Faqih (kunnig i islamiska juridiken). Jag kommer att be om nåd hos Allah för denne och kommer att vara ett vittne över dennes tro."

(Bāhqī)

Efter denna inledande kommentar beskriver jag mina utvalda fyrtio *hadith*er och ber att Allah ger mig och de som läser denna samling välsignelse, frid och förlåtelse. Amen!

1

TROSBEKÄNNELSENS SEX PRINCIPER

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْإِيمَانُ أَنْ
تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Umar bin Al-Khattaab berättar att den Helige Profeten
sade: Den sanna tron är att du tror på Allah, Hans änglar, Hans böcker, Hans sändebud och
på Yttersta Dagen dvs. Domedagen. Dessutom tron på Allahs bestämmande i det goda och
i det onda.

(Muslim)

FÖRKLARING: I denna Hadith förklaras detaljerna kring tron enligt den islamiska läran som består av sex grundläggande principer.

- 1) Tron på *Allah* som den enda Skaparen och Herre till världen är islamiska trons centrala princip. Det bör påpekas att arabiska ordet *Allah* används enbart för *Allah* den Ende. Ordet används i betydelsen: En som är fri från alla brister och besitter alla de högsta utmärkande egenskaperna, äger all Kunskap och är källan

till all Makt.

- 2) Tron på änglarna som *Allahs* osynliga, men betydelsefulla skapelser. Änglarna driver det universella systemet i enighet med *Allahs* befallningar och övervakar det av *Allah* skapta förutsättningar som är nödvändiga. Änglarna är dessutom överbringare av budskap mellan *Allah* och Hans profeter.
- 3) Tron på böckerna som uppenbarades genom Allah och genom vilka världen får insikt om *Allahs* avsikter. Bland dessa böcker är den heliga Qur'anen den sista och eviga bok som har upphävt alla tidigare lagar som var antingen tidsbegränsade eller enbart gällande vissa folkgrupper. Nu finns det ingen annan lag förutom den heliga Qur'anen tills Domedagen.
- 4) Tron på *Allahs* sändebud genom vilka, av och till, heliga skrifter har uppenbarats och avslöjat *Allahs* avsikter till världen genom sina praktiska trosutövanden. Bland dessa är den sista lagbärande profeten och inseglet av alla profeter - vår Profet Allahs sändebud. Han är den högste av Adams avkomma, stoltheten av profeter och är förnämast av alla profeter.
- 5) Tron på Yttersta Dagen som kommer att inträffa efter döden. Då människan skall få en ny existens och ställas till svars för sina onda gärningar och belönas för de goda som hon har begått under sitt liv
- 6) Tron på den förutbestämda godheten och det onda som tillämpas i världen i enlighet av Guds förutbestämda lagar. Med andra ord betyder det att både naturlagarna och *sharia* (religiösa) lagarna är skapade av *Allahs* som är Skapare och Övervakare av dessa materiella och andliga system. *Allah* har en avsikt rörande varje sak, oavsett

de är materiella eller andliga till sin natur. Människan belönas för sina goda handlingar och onda gärningar leder skada och förstörelse. *Allah* äger total Makt över Sitt System och i de avseende som inte strider mot Hans egen tradition, egenskap eller mot Honom själv, kan Han göra undantag i sina lagar för Sina sändebud och andliga personer under vissa omständigheter. Mirakler tillhör oftast denna kategori av undantagsbestämmelserna.

2

ISLAMIS FEM PELARE

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَنَى الْإِسْلَامُ عَلَى
خَمْسٍ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ
الزَّكَاةِ وَحُجُّ الْبَيْتِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Abdullah bin Umar عليه السلام berättar att den Helige Profeten عليه السلام brukade säga: Islam består i grunden av fem pelare. 1) Att vittna med sitt hjärta och tunga att ingen är värdig tillbedjan utom Allah och att Mohammad عليه السلام är Hans sändebud. 2) Att uträtta bönen. 3) Att betala "Zakat". 4) Att uträtta pilgrimsfärd till Allahs hus (i Mecka) och 5) att fasta under fastemånaden Ramadan.

(Bukhari)

FÖRKLARING: Det bör kommas ihåg att förra *Hadith* (dvs. första Hadith) reglerar trosbekännelsens innehåll och att denna *Hadith* definierar islam. Skillnaden mellan dessa två är att tron (Iman) står för trosläran och Islam betecknar praktiska utövandet och att båda delarna är yttersta vikt för religionen. Tron på *Allah* och Hans sändebud är gemensamt i bägge *hadith*. I första *hadith* är tron på *Allah* och Hans sändebud sammanfogat för att

betona tron med hjärtat och vittnesmål med tungan. I denna *hadith* har detta lagts till för att bli grunden till det praktiska utövandet. Hursomhelst Enligt denna *hadith* är den viktigaste trossatsen i definitionen av islam - tron på enigheten av *Allah* och Mohammad Allahu förl och utom honom ingen är som han som Hans sanna sändebud. En muslims varje gärning får begrundas sekundärt till denna trossats. Denna tro efterföljs av fyra praktiska troshandlingar enligt nedan: att det finns en Gud och Muhammad är den sista lagbärande profet.

- 1) Första formen av tillbedjan är *Salat* (bönen) som betyder (på arabiska) bedjandet, lovprisning och att lovorda. *Salah* (bönen) har gjorts obligatorisk fem gånger per dag och utövas efter *Wudhu* (tvagning) enligt det föreskrivna sättet. Av dessa fem böner är morgonbönen som uträttas i halvmörker före soluppgången. Den andra bönen är "Zohar" som uträttas strax efter mitten av dagen. Den tredje är "Asar" bön som uträttas när solen har gått en bra bit ner. Den fjärde bönen "Magrib" som uträttas efter solnedgången. Den femte bönen är "Isha" som uträttas när det har blivit mörkt. Därmed användes inte bara olika delar av dagen utan de bägge ändarna av natten för att lovprisa och be till Allah och att tillbedja Allah om fullbordandet av sina böner. Syftet med bönerna är att skapa en personlig gemenskap eller kontakt med Allah och att hålla Honom i åtanke hela tiden. Denna ihågkommelse gör att människan renar sitt inre från ondska och synder och söker hjälp från Honom i sina olika behov. Enligt en annan *hadith* av den Helige profeten Allahu förl och utom honom ingen är som han är den fulländade bönen den där dyrkaren upplever djupt att han/hon åskådar Allah eller åtminstone erfar att Gud tittar på honom/henne. Bönetiderna pekar subtilt också mot olika perioder av människolivet. Intervaller mellan bönerna mot dagens slut har blivit kortare pekar också på att förberedelserna för den Yttersta Dagen får upptrappas alltmer med stigande ålder. *Salat* är i sann verklighet själen till ett andligt liv och har av denna anledning betecknats som *Miraj* (höjdpunkten av den andliga

upphöjelsen) av den trogne. Den Helige Profetens ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} tillgivenhet och njutning i *Salat* var oerhört stort och han brukade ofta säga:

”جَعَلْتُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ”

"Svalkan av mina ögon ligger i Salat."

- 2) Den andra praktiska formen av tillbedjan inom islam är *Zakat* som betyder (på arabiska) rening och utveckling. Det huvudsakliga syftet med *Zakat* är å ena sida att rena de rikas rikedomar genom att dra av de fattigas andel och att å andra sidan ge stöd till de fattiga och hjälplösa för att upphöja nationens genomsnittliga nivå och samt att ge dem status. *Zakat* tillämpas på det överskott från det minimum av ägodelar som kallas i sharia terminologin för *Nisab* [arabiskt ord]. Det beräknas på silver och guld och på smycken av silver och guld och på mynt av silver och guld (det inkluderar även sedlar) med en nisab på 2,5% per år. Det får dock kommas ihåg att det inte finns någon separat *Nisab* för guld utan det bestäms på grund av det aktuella motsvarande värdet på silver som kommer att variera i förhållande till variationerna i värdet av dessa två metaller. Kommersiella varor beskattas också med en tariff på 2,5% per år. När det gäller jordbruk och trädgårdar, det är en tionde del (10%) av skörden när det gäller *Barani* (jordbruk avhängigt av regnvatten) och en tjugonde del (5%) av skörden när det gäller jordbruket som sköts av bevattningssystem. När det gäller boskap, åsidosättande alla djupa detaljer, gäller ett lamm per fyrtio till ett hundra tjugolamm eller får och en kalv per trettio kor och bufflar. När det gäller kamel då beskattas det med ett lamm på fem kameler eller en ung kamel hona på tjugofem kameler. På miner, gömda skatter och förseglade depositioner beskattas med 20% som engångs *zakat*. Hela beloppet av *zakat* utges till de fattiga och utblottade, insolventa, resenärer, slavar, mjukhjärtade, de som deltar i religiösa aktiviteter och på personal

som administrerar systemet av *zakāt*. *Zakāt* har därmed ett stort inflytande när det gäller att påverka en nations rikedomar.

- 3) Den tredje praktiska formen av tillbedjan är *Hajj* (pilgrimsfärd). ”*Hajj*” betyder att färdas mot någon helig plats och inom islamisk terminologi menas ett besök av den heliga staden Mecka och gå runt (”*Tawaf*”) det heliga huset av Allah (”*Kĥiana Ka’aba*”) och Safa och Marwa bergen. Därefter stanna i den historiska platsen Arafat, cirka nio engelska mil från Mecka, och offra böner och sedan på väg tillbaka stanna i Muzdalafa och offra böner. Slutligen slakta (t.ex. lamm) i Mana, ca 3 engelska mil från Mecka. ”*Hajj*” (pilgrimsfärd) som görs i åttonde, nionde och tionde dagen av månaden ”zill-Hajja”. Det handlar inte bara om vistelsen på den heligaste platsen, knutna till minnet om heliga Abraham och Ismails uppoffringar av samt minnet av den Helige Profeten Mohammads ﷺ heliga uppoffringar och lidande i sin tidiga period, utan det också är ett tillfälle för muslimer tillhörande olika länder och folkslag att få ett tillfälle att träffa varandra. Det också är ett gyllene tillfälle att diskutera olika internationella angelägenheter. ”*Hajj*” är obligatoriskt att uträtta en gång i livet. Som förklaras i en annan *ĥadith* att villkoren är att man ska vara i god hälsa, ha råd med utgifter i detta avseende och fred ska råda på vägen ditt.
- 4) Den fjärde formen av praktisk tillbedjan är att fasta under månaden Ramadan. Fastan är obligatorisk för varje muslim som har uppnått lämplig ålder samt inte är sjuk eller resande. Den som är sjuk eller resande får komplettera antalet fastedagar med andra dagar under året. För fastan används ordet ”*Sām*” på arabiska som betyder att behärska (lägga band på) sig. Denna tillbedjan uträttas i den nionde månaden i den muslimska kalendern, som infaller så småningom under alla årstider. Man äter på morgonen före

halvmörker ("Sefir") och sedan får man inte äta, dricka eller ha samlag med sin fru. I andra ord utför muslimerna i månaden Ramadan ett praktiskt exempel på personligt uppoffrande och en uppoffring för sina avkommor. Förutom att rena själen och göra en sig fysiskt stark gör fastan oss medveten om de fattigas lidanden. Dessutom är fastan ämnad att främja uppoffrandet ande. I verkligheten är fastan resurs till en enorm välsignelse.

3

FEM SÄRSKILJANDE EGENSKAPER HOS DEN HELIGA PROFETEN

عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ
أَحَدٌ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا...
وَأُحِلَّتْ لِيَ الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ
إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Jabir berättar att den Helige Profeten sade: Jag har skänkts fem sådana särskiljande egenskaper av Allah som inte har givits någon annan profet före mig. För det första har jag utrustats med en vördnad som sträcker sig över ett område på cirka en månads resavstånd. För det andra har hela jorden gjorts till en moské och en resurs till renhet åt mig. För det tredje har byten tagna efter krig tillåtits för mig fastän det inte var tillåtet för någon annan (profet) före mig. För det fjärde har jag skänkts äran att förespråka Allah. För det femte; Profeterna före mig var ämnade enbart åt sitt folk men jag är ämnade åt hela världen och alla folkslag.

(Bukhari)

FÖRKLARING: I denna *hadith* har de fem särskiljande egenskaper av vår herre (må mitt liv ägnas åt hans tjänst) beskrivits som bevisar hans högt upphöjda

ställning samt överflöd av Allahs barmhärtighet mot honom.

FÖRSTA SÄREGENSKAPEN: Hans ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} första säregenskap är att han blivit skänkt med gudomlig vördnad som sträcker sig över ett område motsvarande en månads restid. Islamiska historien vittnar om detta, att varje fiende brukade darra med fruktan trots hans uppenbara fysiska svaghet och nödställda levnadssätt. Till och med hände det flera gånger att fienden planerat anfälla Medina men flydde när den Helige Profeten ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} gick ut med enbart fåtal av sina anhängare i syfte att försvara sig. Den Helige Profeten ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} skrev ett brev till Romerska rikets härskare, som var dåtidens största rike. Denne härskare frågade om honom ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} och sade sedan: om jag någonsin kommer fram till honom, då skulle det vara en stor ära för mig om jag ens fick tvätta hans ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} (profetens) fötter.

ANDRA SÄREGENSKAPEN: Hans ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} andra säregenskap är att hela jorden har gjorts till moské åt honom och till följd av det kan en muslim uträtta bönen varsomhelst när bönetiden faller. Liksom andra folkslag behöver en (muslim) inte någon speciell plats. Det var nödvändigt och en stor lättnad med tanke på de vidstäckta planer att sprida islam. På liknande sätt har jorden gjorts till en resurs att rengöra sig. Om vatten inte är tillgänglig då får man göra "*Tayammum*" (Tvagning utan vatten) med rent jord istället för "*Wudhu*" (tvagning med vatten). Denna relation mellan vatten och jord har gjorts med tanke på skapelsen av Adam som enligt det Quraniska ordspråket är skapad av lera.

TREDJE SÄREGENSKAPEN: Hans ^{Allaha frid och välsignelser vare med honom} tredje säregenskap är att i motsatsen till andra "*Sharia*" (religionslagar), där man beordrades att bränna krigsbyte, fick han tillåtelse till att behålla krigsbyten. Visheten med det är i ena handen att en nations ägodelar inte slösas bort i onödan och det andra är att läxa upp angriparna. Om du angriper andra då kan dina ägodelar konfiskeras och ges till de som utsatta för grymhet. Den tredje visheten med detta är också att stärka de underställda muslimer som deltar i försvaret.

FJÄRDE SÄREGENSKAPEN: Hans ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} fjärde säregenskap är att han har skänkts med en mycket hög ställning att förorda [shafa'at] hos Allah. Ordet "*shafa'at*" betyder ordagrant "like" eller "par". Enligt idiomatiskt uttryck menas inte med den en vanlig bön utan den specifika hög ställning där en Guds gunstling till följd av sin ömsesidiga relation [Å ena hand med Allah och på det andra hand med människor] får tillåtelse [från Allah] att förorda eller göra rekommendation hos Allah. Kärnpunkten med denna rekommendation brukar lyda så. "O Allah, jag bönfaller Dig i namnet av dina välsignelser och relation med mig i ena hand och å andra hand min djupa ängslan för människor [eller någon specifikt person] att Du visar Nåd till dina svaga människor och skänk dem med din förlåtelse." I det här avseende sade vår kära Profet ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} i en annan *hadith* att: "På Domedagen när människor ska bli gripna av enormt panik och bestörtning då ska dem vända sig till mig efter att ha blivit misströstade från alla håll. Då ska jag förorda hos Allah och min rekommendation kommer att accepteras."

FEMTE SÄREGENSKAPEN: Hans ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} femte säregenskap är att där andra profeter var ämnade åt ett visst folkslag eller en viss period är han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} ämnade åt alla folkslag och alla perioder. Det är en särpräglade egenskap som har gjort att hans Gudomlig mission sträckte sig till alla nationer och perioder och han är förklarad den perfekta och en fullbordad manifestation av Allah. Genom hans ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} nämnandet har det blivit en profet för hela världen.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

Å Allah! Välsigna Mohammad ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} och utvidga (hans) andliga tillstånd och skänk frid på honom.

DEN HELIGE PROFETEN ÄR DEN SISTE LAGBÄRANDE PROFET

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي آخِرُ الْأَنْبِيَاءِ
وَأَنَّ مَسْجِدِي هَذَا آخِرُ الْمَسَاجِدِ

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Abu Hurera Mu Allah
sagt
med mig
samma berättar att den Helige Profeten Allahu frid och
våldigast
vara med
samma sade: Jag är den
sista profet och min moské (Medinas moské) är den sista moskén.

(Muslim)

FÖRKLARNING: I denna *hadith* säger vår herre den Helige Profeten Allahu frid och
våldigast
vara med
samma att jag är den sista profeten och efter mig kan ingen reformator komma som avslutar min period och börjar med sin egen period gentemot mig. Om någon kommer då skall han vara en del av min profetskap genom att följa mig, vara min anhängare och betjänt av min lag "*sharia*". På det här sättet skall han vara inom min profetskap och inte utanför. För att tydliggöra ämnet lägger han Allahu frid och
våldigast
vara med
samma till att min moské (Medinas moské) är den sista moskén. Det är ju helt klart att det inte betyder att efter denna moské kommer ingen annan moské att byggas i världen och det är inte heller fallet. Det betyder att det kommer inte att byggas någon motstående moské utan vilken moské än som byggs ska

byggas i enighet med denna moské för att efterlikna och vara en spegelbild.

På liknande sätt,

انى اخرا لا نبيا
"jag är den sista profeten", ...

...betyder att i framtiden ingen profet, som inte är lojal mot mig eller rival och kommer med en ny religion, kan komma. Å andra sidan den som kommer måste vara min tjänare, min lärjunge, min undersåte och min reflektion, så att säga skall han vara en del av mig. Det är den djupa filosofin bakom en vers i Qur'anen där den Helige Profeten Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom nämns som "*Khatamun Nabiyeen*" (insegel av alla profeter). Fundera noggrant över att om innebörden av orden, "min moské är den sista moskén", förblir orubbligt korrekt trots att det har byggts miljoner av moskéer runt om i världen. Då kan denna tanke förklaras, att någon anhängare, betjänt och lärjunge av den Helige Profeten Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom kan tjäna äran av att vara en profet i hans Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom fotspår, som innebörden av "*Khatm-e- nabuwat*" (fullbordad profetskap).

Denna *hadith* betyder således att jag är den sista lagbärande profet av Allah och efter mig kan ingen profet komma utan att vara min anhängare eller utan att följa min lag "*sharia*". Min moské är den sista moské och ingen annan motstående moské kommer att kunna byggas. Om en tänker då den Helige Profetens Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom högt uppsatta status äran ligger inte i att förklara honom Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom som upphörare av Allahs gunst och välsignelser. Hans Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom upphöjda status ligger däremot i att alla små enskilda vattendrag får upphöras för att mynna ut ur hans Allahu fird och vatsigvatsen vare med honom omätligt vidsträckta flod.

Det är precis denna förklaring som de ledande religiösa akademikerna och reformatörerna har givit i alla tider. Ledare av sofister och Imamen Hadhrat Sheikh Akbar Mohayyaddin Ibne Arabi (560 -638 EH-efter Hijra, islamisk kalender) säger:

النبوة التي انتطعت بوجود رسول الله صلى الله عليه وسلم إنما هي نبوة
التشريح

"Det profetskap vars dörrarna är stängda efter den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser över hans medbarn} är enbart lagbärande profetskap."
(Fatuhaat Makiya, vol. 2, sida 3)

Hadhrat Imam Abdul Wahab Shirani (död 976 EH- efter "Hijra"), en mycket aktningvärd imam sade:

ان مطلق النبوة لم ترفع وإنما ارتفع نبوة التشريح
"Profetskapet har inte upphört helt och hållet vid ankomsten av den Heliga Profeten ^{Allahs frid och välsignelser över hans medbarn} utan enbart det lagbärande profetskapet har upphört."
(Al-Yavaqit val Jawahir, vol. 1, sida 22)

Hadhrat Sheikh Ahmad Sirhandi, Mujadid Alif-Sani (död 1034 EH- efter "Hijra") som åtnjuter en aktningvärd hög ställning bland reformatorer av Islam säger:

مرتابعان رابطريق تبعيت و وراثت بعد از بعثت خاتم الرسل منافی ختمیت
او نیست فلا تکن من الممترین

"Det är inte bortstötande mot innebördan av "khatamen-Nabiyyeen" (inseglet av alla profeter) att någon, efter ankomsten av den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser över hans medbarn} Mohammad, skaffar sig de förträffliga egenskaper likt Profeten genom att följa honom ^{Allahs frid och välsignelser över hans medbarn} som ett arv. Bli sålunda inte bland dem villrådiga."
(Maktubat-e-Ahmadiyya, vol. 1, sida 271)

Hadhrat Shah Waliullah Muhaddas Dehlavi, reformator av 12-e seklet "Hijra" (1114-1176 EH- efter Hijra), känd i vida kretsar för sina ingående kunskaper och erkänd för sin höga ställning av alla, säger:

ختم به النبیین ای یوجد بعده من یامرہ اللہ سبحانہ بالتشریع علی الناس

"Att profetskapet upphörde efter ankomsten av den Helige Profeten betyder att efter honom kan ingen person komma från Allah med en ny lag "sharia".
(Tafhimat-e-Ilahia Tafhim, sida 53)

Hadhrat Maulvi Mohammad Qasim Nanotvi (1248-1297 EH- efter "Hijra") är en lärd akademiker av senare tid och grundare av Deoband Universitet, välkänd runtom på Indiska subkontinenten. Han säger:

"Vanliga folk tror att den Helige Profeten är "khatam" i meningen att hans period är efter de gångna profeter och han är den sista profeten. Men för de insiktsfulla är det klart att det inte finns någon överlägsenhet i att komma före eller senare i tiden. Den heliga Qur'anen lovordar (Profeten) "Men han är ett sändebud av Allah och insegt av profeter"; hur kan det vara korrekt om så vore fallet? Om man förmodar att någon profet kommer, efter den Helige Profeten , även då ska det inte vara någon överträdelse av Mohammads "Khatmiyyat" (slutgiltighet).

(Teahzirunnas, sida 3 och sida 28)

Därmed, utan tvekan, är denna synpunkt helt korrekt att profetskapet har uppnått sin höjdpunkt i den majestätiska gestaltningen av vår herre i den Helige Profeten och de varaktiga "sharia" lagar har uppenbarats. Det finns ingen profet förutom den som tar del av hans trädgård som en betjänt och bär stämpel av hans bestyrkande. Det vore lysande om folk skulle förstå denna förnuftiga uppfattning.

5

GÄRNINGARNA BELÖNAS EFTER AVSIKTEN BAKOM DEM

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّمَا
الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَأْنَوِي

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Omar bin Al-Khattab Mu Allahu
salam
salam
salam berättar att: Jag hörde den Helige
Profeten Allahu Fred och
ro
salam
salam
salam säga; Gärningarna är knutna till avsikter och varje person belönas enligt sin
avsikt."

(Bukhari)

FÖRKLARING: Denna *hadith* belyser den grundläggande filosofin kring människors gärningar. Det är ju uppenbart att synbarligen goda gärningar är av olika slag. Vissa handlingarna är till följd av gammal vana och åtskilliga görs för att efterhärma andra. Åtskilliga gärningar görs bara i syfte att vilseleda eller för att dra uppmärksamhet till sig. Men vår herre den Helige Profeten Allahu Fred och
ro
salam
salam
salam säger att alla dessa gärningar är ofruktsamma och väger inget i vågskålen av Islams Gud. Godgärning i verklighet är den som utgörs med ärlig och uppriktig avsikt. De goda gärningarna är kopplade till ärlighet och uppriktighet. Dessa gärningar är berättigade till att få en riklig belöning av

Allah. Sanningen är att så länge människans hjärta, tunga, händer och fötter inte deltar i lika stor omfattning som själva gärningen saknar handlingen helt betydelse. Inombords ska man vara helt ärligt. Tungan bevittnar detta och händer och fötter bevittnar avsikten i handlingen. Då uppnår gärningen tillståndet som att vara godtagbar. Om man inte har en sann avsikt i hjärtat då är man en hycklare. Om hans tunga inte kan bevittna hans avsikt då är han harhjärtad. Om hans händer och fötter inte agerar i enlighet med avsikten då är han klen utförare. En sann gärning är således den som drivs av en ärlig avsikt. Med ärlighet i sin avsikt kan man göra sina synbarligen världsliga angelägenheter till hög nivå religiösa handlingar på hög nivå. Den Helige Profeten ^{Allah fred och välsignelse över honom} säger i en annan *hadith* att:

"Om en make matar sin fru med tanke på att det är i enighet med min Guds önskemål av att jag försörjer min maka och tar hänsyn till hennes bekvämlighet. Då kommer hans handling att betraktas som en from handling."

Ty! Det finns hundratusentals människor som ber till Gud bara för att de har utvecklat vanan i barndomen. Hundratusentals av människor fastar enbart för att folk i deras omgivning är fastande. Hundratusentals människor uträttar pilgrimsfärd bara för att de får bli kända bland folk som "*haji*" (den som har uträttat pilgrimsfärd) och blir betraktade som fromma för att deras handel skulle blomstra. Vår herres (må mitt liv bli betjänt av hans väg) denna *hadith* förklarar alla liknande gärningar ofruktbara, oavsett hur dygdiga dessa än ser ut, och kommer inte att belönas hos Allah. Onekligen är en riktig gärning den som är sammankopplad med ärlighet och belöningen av handlingen är i samklang med avsikten.

6

ALLAH SER I ERA HJÄRTAN

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ.

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Hurera Allo Allah var i ställ med honom berättar att den Helige Profeten av Allah Allahu Fred och välsignelser vare med honom sade: "Allah ser inte i era ansikten eller förmögenheter utan ser i era hjärtan och era gärningar." [Muslim]

FÖRKLARING: I denna *hadith* har den Helige Profeten Allahu Fred och välsignelser vare med honom berättat om två sådana saker som trots att vara en gåva från Allah kan ibland bli bidragande orsak till en stor prövning för män och kvinnor. En av dessa är fysisk skönhet och ljuvlighet som oftast kan vara en prövning för kvinnorna. Det andra är förmögenhet och rikedomar som oftast kan vara en prövning för män. Citerande dessa två saker som exempel säger den Helige Profeten Allahu Fred och välsignelser vare med honom att utan tvekan är dessa två saker en stor välsignelse från Gud. Muslimerna bör dock vara uppmärksamma på att Allah inte tittar på en kvinnas skönhet eller en mans förmögenhet för värdesätta någon. Han ser istället på deras sinneslag och hjärtan som en källa och grund till mänskliga tankar och känslor. Sedan

ser Han på deras gärningar resultat av deras tankar och känslor.

I denna *hadith* används ordet "*Qalb*" (arabiskt ord) och med det menas både hjärta och sinneslag. På engelska säger man "*heart*" och "*mind*". Ordet "*qalb*" betyder ordagrant en centralenhet av något system och båda hjärta och hjärna är centrala enheter i människokroppen i varsitt område. Hjärnan är centrum av yttre känslor och hjärta är centrum för andliga (själsliga) förnimmelser. Genom att ha använt orden "*Qulub*" (pluralis av "*qalb*" betyder som ovan) och "*Amal*" (gärningar) har den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare fört över honom} pekat på att; även om fysisk skönhet och förmögenhet är Guds gunst och man får uppskatta dessa men det som Gud ser på är människas hjärta och sinneslag. Därmed är det obligatoriskt för varje muslim att anstränga sig för att förbättra sitt hjärta och sinneslag samt rättelse av sina gärningar istället för att vara stolt över skönhet, förmögenhet och andra världsliga tillhörigheter.

Det får också kommas ihåg att det som den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare fört över honom} har sagt att Gud ser på människans hjärta och gärningar betyder inte enbart att på domedagen skall dessa saker vägas mest. Med dessa ord påpekas även att i denna världen också det som betyder mest är hjärtas känslor, sinneslagets avsikter och organens (händer och fötter) handlingar. Sanningen är att om ett folk beviljas gunsten av att deras hjärtan, sinneslag och händer och fötter börjar verka i rätt riktning då inget kan stoppa dem från att uppnå framgångar och bli välsignade med belöningar.

SKILLNADEN MELLAN EN AKTIV OCH EN INAKTIV MUSLIM

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَصَامَ رَمَضَانَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ جَاهِدَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ جَلَسَ فِي رَوْضَةٍ أَلْتِي وُلِدَ فِيهَا. قَالُوا أَفَلَا تُبَشِّرُ النَّاسَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ قَالَ إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ
الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدُوسَ فَإِنَّهُ
أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهَا عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهَا يَنْفَجِرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Hurera Mu Allah
robbi
muhammad
rasoolu berättar att den Helige Profeten Allahs fröjd och
glädje
sanna ord
sanna bud sade: Den som tror på Allah och Hans sändebud, uträttar bön och fastar i månaden Ramadan får löfte från Allah att bli insläppt i paradiset. Det är oavsett om denne kämpar i Guds väg eller bli sittande i trädgården av huset där han/hon föddes. Följeslagarna frågade; "O Allahs sändebud får vi då lov att sprida detta glädjebudskap till (övriga) folk"? Han svarade: Det finns ett hundra olika nivåer i paradiset som Gud har förberett för de som kämpar i Guds väg och mellan varje nivå är det enorm skillnad som mellan jorden och himmeln. O muslimer när ni ber om paradiset från Allah, be då till Honom om "Firdäs". Det är paradiset mest centrala och högsta nivå och ovanför är det himmelskt säte ("Arasch") av Allah den

Nåderike och därifrån har alla vattendrag i paradiset sitt ursprung.

(Bukhari)

FÖRKLARING: I motsatsen till min allmänna regel har jag valt en lång "hadith" därför att vi får vetskap om flera viktiga och nyttiga grundläggande fakta. Dessa är beskrivna nedan:

- 1) Att det inte bara finns en nivå i paradiset utan det finns flera nivåer där "Firdås" är den högsta nivå och är likt en ursprungskälla till alla vattendrag av paradiset.
- 2) Att skillnaden i paradiset mellan lägsta nivå av de som strävar i Allahs väg och högsta nivå av som sitter hemma muslimer ska vara lika stor som mellan jorden och himmeln.
- 3) Att muslimer får inte bara anstränga sig efter nivå av de som strävar i Allahs väg utan ha ambitionen att uppnå högsta nivå ("Firdås") ämnat åt Guds kämpar.
- 4) Att de olika nivåerna i paradiset är relaterade till närheten av Allah. Det är av samma anledning som den högsta nivån är belägen närmast Allahs himmelska säte.
- 5) Ynnestbevis i paradiset är inte av materiell karaktär utan är av andlig karaktär eftersom det graderas enligt närheten till Allah. Även kroppen liksom själen har andel i gärningarna. I paradiset skall dock kroppen också ha en andlig gestaltning och av samma anledning paradiset fysiska ynnestbevis ska också vara, i enighet med sina andliga gestaltningar, helt rena och klara.

Det är den utmärkta andliga visheten som vi får kännedom om genom denna "hadith". Den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} avsikt med detta är att höja muslimers ambitioner och mål alltmer. Det är sant att en muslim som utträttar böner och fasta och övriga befallningar ärligt (I denna "hadith" har man inte nämnt "Hajj" eller "Zakat" för att dessa är inte obligatoriska till varje muslim utan enbart på dem som är välbärgade och förmögna), men sitter kvar i sitt hem, kan skydda sig från räkenskap av Allah och frälsas. Han kan dock inte bli värdig de ynnestbevis som berättigar till

synnerlig närhet av Allah. De rättfärdiga som önskar framgångar får ge upp det hemmasittande livet och börja med det aktiva livet som Guds kämpe. De får anstränga sig i Guds väg och Hans profets väg dygnet runt. Sanningen är att en hemmasittande muslims tros verkan och nytta är begränsad bara till hans eget väsen. Han berövar sig inte bara från det bästa av Allahs ynnestbevis utan utsätter sig för en ständigt överhängande fara. För att han står på gränsen och det minsta misstag kan falla ner honom från sin frälsning och kan göra honom ett föremål för Guds straff. Å andra hand en muslim som kämpar i Guds väg skyddar sig mot denna tänkbara fara.

När det gäller frågan om hur man kan bli en Guds kämpe. Även om det finns ett flertal grenar i det här avseendet men den heliga Qur'anen har betonat mer på två grenar. Den säger:

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً .

Allah har förlänat berömmelse till de som kämpar i Hans väg, med sina ägodelar och med sina liv, framför de som förblir hemmasittande.

Man får vetskap om det att ägodelar och liv är bland de största sätt att göra "Jihad" (kämpa i Guds väg). Jihad med förmögenhet är att spendera frikostigt i avseende att sprida islams budskap, utbredda islam och förstärka islam. Jihad med sitt liv är att ägna sig alltmer i religions sak (dvs. att sprida Islams budskap och utbilda andra) med sin tid och om så behövs skall man inte ens tveka att offra sitt liv. Personen som deltar i dessa två slags "jihad" hjärtansfullt blir värdig att få det bästa av Allahs gunst ämnade för ("Mujahid") Guds kämpe. Å andra sidan kan en muslim som blir hemmasittande får inte förvänta sig en belöning mer än enbart frälsningen lovat till dem.

Observera den stora omsorgen som vår herre den Helige Profeten har för oss. Han berättar till oss som en mycket barmhärtig far att utan tvekan kommer ni att undgå straffet och skall frälsas om ni utträttar bön

Allahu Fird och
vågarpriser
vara med
barnen

och fasta. Samtidigt råder han <sup>Attaka för att
vågar gå till
den mest
svåra</sup> att ni får sikta högt mot det bästa ynnest
ämnade åt "Mujahid" i Guds väg. Utan det kan inte en nation marschera
framåt på väg mot höjdpunkten av framgångar och en nations framtid med
hemmasittande svävar alltid i fara. I det här avseende har föräldrarna det
främsta ansvaret och sedan faller ansvaret på lärarna av skolor och profes-
sorerna av högskolor att de försöker utveckla en kämpar- anda i barnen redan
från unga åren och låter dem inte nöja sig med ett hemmasittande liv.

8

FÖRSÖK ATT AVLÄGSNA DET ONDA

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ.

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Said radi Allahu ta'ala anhu berättar att jag hörde den Helige Profeten Allahu Fred och välsignad över honom säga: "Vem som än bland er ser något fränstötande mot god moral eller tro bör då försöka rätta till detta med sin hand. Om han inte har styrka att göra det då skall han försöka med sin tunga. Om han inte ens har denna styrka heller då skall han åtminstone tycka det motbjudande i sitt hjärta och försöka att rätta till (med sin bön)." Han Allahu Fred och välsignad över honom brukade säga att: "Det är en tro av det klenaste slag."

[Muslim]

FÖRKLARING: Förra *hadith* uppmanar *jihad* i Guds väg informera om hur en sann rättfärdig bör ägna hela sin tid åt *jihad* med sin förmögenhet och med sitt liv. Medan denna *hadith* informerar om en gren av *jihad* bland flera. Denna gren handlar om nationella, familjära och individuella förbättringar. Den Helige Profeten Allahu Fred och välsignad över honom säger att dålig moral och från religionens synvinkel

frånstötande företeelser växer fram till följd av att folk överser med dessa och gör inget åt det med ord eller praktiskt handlande. Som resultat tilltar inte bara ondskan, för att det är många som drabbas negativt av det, utan folk tappar också rädslan för det onda inombords.

Det är ju lätt att förstå för varje person att förutom statliga lagar finns det huvudsakligen bara två utmärkta sätt att undanröja ondskan från samhället. Ena sättet är övervakandet och råd av de äldre och fromma personer som beskyddar många av dem svagsinnade. Det andra sättet är rädslan för ondskan som framkallas av den kollektiva opinionen i samhället och detta hejdar också många ifrån att begå något ondskefullt. Till exempel om ett barn börjar visa tendenser till onda gärningar genom sitt umgänge med ett dåligt sällskap men ett uppvaktande eller råd i tid från dennes far, mor eller någon annan dygdig äldre kan rädda honom. En person som utvecklar tendens till en viss ondska men rädslan för samhället eller rädslan att få ett dåligt rykte kan skydda honom att gå vidare och begå det brottet. På liknande sätt om det inte finns den praktiska övervakningen eller muntliga rådet kan en dygdiges tysta böner spelar en stor roll i förbättringen av samhället och familjer. Den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} försöker med denna *hadith* erbjuder alla tre sätten till förbättring för att undanröja synd bland muslimer och därmed öppnar vägen till dygden. Det finns många i världen som är så lata, ovetande och nonchalanta och reagerar inte i det minsta om någon av deras släktingar, vänner eller granne gör något omoraliskt eller mot tron helt öppet rätt framför dem. De reagerar inte med tanke på att inte sära deras känslor eller med tanke på det onödiga bråket eller helt enkelt med tanke på att andras moraliska hållning inte är deras angelägenhet. Därmed får synden fäste rätt framför deras ögon och växer från ett litet planta till ett stort träd men de förblir orörda. De ovetande förstår inte att den eld som omfamnat deras granne idag kommer att växa och förintä deras eget hem.

Den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} har sagt med en enorm vishet detta påbud att inte förbli passiva om ni ser en eld av synd och ondska runt omkring er,

utan skydda inte bara grannens hem utan erat egna hem från förintelsen av denna eld. Han Alida friid och välsignelser som följt honom har uppdelat detta förkunnande om ansträngning i tre kategorier. För det första om en människa har styrkan då får han undanröja ondskan med sina händer. För det andra om man inte har styrkan att stoppa med sina händer då ska man försöka att undanröja ondskan med sin tunga genom att ge goda råd. För det tredje om man inte ens har styrkan att göra det heller då ska man försöka att hejda ondskan med sitt hjärta.

Det bör påpekas att stoppa ondskan med händer innebär inte att man får använda sig av vapen eller tvång eller vapen mot obekanta och okända folk utan med det menas att om man har förmåga att påverka det då bör han göra det. Till exempel om en far ser sin son på fel väg eller en överordnad ser sin underordnad eller en herre ser sin betjänt på någon odygdig väg då är det obligatoriskt för de att genom att använda sitt befogade inflytande att hejda det syndiga beteendet. Att stoppa med tungan betyder att stoppa med lämpliga råd eller nödvändigtvis med förmaningar. Att stoppa med hjärtat betyder inte att man håller sig tyst och hyser avsky inombords eftersom den Helige Profeten Alida friid och välsignelser som följt honom använde orden att ändra eller hejda med hjärta. Denna uppgift kan inte fullbordas enbart genom att hysa avsky inombords. Att hejda med hjärta betyder förvisso att hejda med bönen med sitt ursprung från hjärtat som är en välbeprövad handling. Det är ett önskemål av den Helige Profeten Alida friid och välsignelser som följt honom att en person som varken har styrka att hejda syndigheten med sina händer eller med sin tunga då bör han åtminstone försöka hejda det med sitt hjärtas böner. Det som den Helige Profeten Alida friid och välsignelser som följt honom säger om sättet att stoppa med hjärtat är den klenaste av tron. Med det menas att nöja sig enbart med bönen är väldigt klen och den riktiga Gudskampen är en som förutom bönen använder även övriga av Gud skapade medel. Personen som enbart nöjer sig med bönen och använder ingen annan strategi för att hejda ondskan då är det uppenbart att han inte har förstått filosofin kring människans förbättrande. Det finns ingen tvekan att bönerna har en enorm styrka men effektivaste bönen är den som följs av praktiska åtgärder. Därmed kan man få Guds välsignelser inte bara för sina ord utan även genom sina

handlingar..

Därmed bör alla sanna muslimer lyda dessa välsignade ord av den Helige Profeten ﷺ. Om någon gör något syndigt framför er och ni är deras släkting, vän eller underordnande då bör ni hejda honom med era händer. Om någon sådan person syndar och man inte har makt att hindra det med händerna, eller om risken finns att det kan orsaka uppror om händer används. I ett sådant fall bör man försöka att förhindra med tungan genom lämpliga råd. Men om på grund av egen svaghet eller risk för uppkomst av en besvärlig situation har man inte styrka att hejda med båda dessa metoder då bör man be till Gud med sitt hjärta. Denna metod är så nyttig, effektiv och välsignad för förbättring av personer, familjer eller nationer att om muslimer följer dessa råd då kan en nation få en revolutionerade förändring. Å andra sidan den som åskådar ondskan som ett skådespel får absolut inte betraktas som en sann muslim.

ÖNSKA DETSAMMA FÖR DIN BROR SOM FÖR DIG SJÄLV

عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ
أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrrat Anas Mitt Allah
vårt mål
herren berättar att den Helige Profeten Allaha frid och
vålsignelser
över oss alla
herren sade: "I namnet
av Allah, Som har mitt liv i Sina händer. Ingen av er får räknas som en sann rättfärdige så
länge han inte önskar detsamma för sin bror som han gör för sig själv."

[Bukhari]

FÖRKLARING: Denna *hadith* beskriver den sanna normen för ett islamiskt
brödraskap. Först av alla har den Heliga Qur'anen gjort alla muslimer till
bröder genom att säga:

انما المومنون اخوة

Alla muslimer är bröder till varandra.

Därefter har vår herre den Helige Profeten Allaha frid och
vålsignelser
över oss alla
herren förklarat det höga värdet
av broderskap genom dessa ord i denna *hadith*. Hur kraftfullt uttrycker han

genom att svära på Gudsnamn att de sannfärdigas uppfattning om broderskap är att det som en muslim gör för sig själv gör han också för sin broder. Genom dessa få ord har Han ^{Allahs Fred och nåd över honom} utrotat i sin helhet känslor av avlägsenhet och främlingskapet bland muslimerna och gjort dem till en enda enhet. Det är så olyckligt att dagens människor är upptagna i egennytta och gör allt för att skaffa sig fördelar på andras bekostnad. Det är ju dessa folk som nämns i den Heliga Qur'anen:

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

Ve dem som ger för litet mått, dem som, när de tar med mått från andra människor, tar det fullt; men när de ger med mått till andra eller väger upp åt dem, ger de (dem) mindre. Vet icke sådana [människor] att de kommer att resas upp igen.
(Al-Tatfif, kapitel 83, vers 2-5)

Islam utrotar problemet av egennytta och beordrar att det är nödvändigt för en sann muslim att göra samma åt sin bror som han gör för sig själv.

Det betyder emellertid inte att de särskilda rättigheter som *sharia* (islamisk lag) har lagt fram i förhållandet till nära släktingarna får försummas. Till exempel är det obligatoriskt att en far att underhålla sina små barn och en make får underhålla sin maka. Barnen förpliktigas att underhålla sina föräldrade eller beroende föräldrar. På liknande sätt har *sharia* tilldelat andel av arvingar till den avlidne: Änka, barn och föräldrarna har en viss andel i arvet. Det instrueras också om att se noggrant efter sina släktingar, grannar och vänner. Dessa föreskrivna rättigheter kommer alltid att vara överlägsen, men islam förväntar och uppmanar varje muslim i sitt dagliga umgänge och handlingar att göra detsamma åt sin bror som han gör för sig själv. Det får inte vara fallet att den ene har en måttskala för sig själv och en annan för andra. I en annan hadith säger vår herre den Helige Profeten ^{Allahs Fred och nåd över honom} att: "Alla muslimer har en relation med varandra som olika kroppsdelar och om ena kroppsdel värker då känner hela kroppen av smärtan. På samma sätt en

muslims vånda bör väcka känslor av oron och ängslan i hela nationen.”

Det här är den höga graden av broderskap som Allahs sändebud (må mitt liv ägnas åt hans sak) vill leda oss till. Det vore fantastiskt om vi uppskattar denna lära.

10

HJÄLP DIN BROR OAVSETT ÄR HAN EN FÖRTRYCKARE ELLER FÖRTRYCKT

عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْصُرَ أَخَاكَ ظَالِمًا
أَوْ مَظْلُومًا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا نَنْصُرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نَنْصُرُهُ ظَالِمًا قَالَ
تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Anas Mu Allah
sana
sana med
sana berättar att den Helige Profeten Allahu frid och
sallallahu
sana med
sana sade att:
"Hjälp er bror oavsett är han en förtryckare eller förtryckt." Följeslagarna frågade att: Å
Allahs sändebud! Att hjälpa en som är förtryckt har vi förstått men hur kan man hjälpa en
förtryckare? Då svarade han Allahu frid och
sallallahu
sana med
sana : "Genom att hejda honom från förtryckandet."

(Bukhari)

FÖRKLARING: Denna förunderliga *hadith* är en mycket uppskattningsvärd sammandragning av filosofin kring broderskap och etik. Ena aspekten av filosofin kring broderskap är att det bör hjälpa en muslimsk broder i alla lägen även om han är en förtryckare eller är förtryckt. Broderskapet är inte någon praxis som får försummas eller nonchaleras under vissa omständigheter. Personen som är vår broder förtjänar alltid vår hjälp och det påverkar inte

om han är en förtryckare eller är förtryckt. En etisk aspekt av denna *hadith* är att det är vår plikt att rensa världen från orättvisa och odygd, oberoende av vederbörande är en främling eller en broder. Det är vår uppgift att etablera rättvisan och dygden i världen. Om någon är en främling betyder inte att vi får vara orättvis mot honom och om någon är vår broder betyder inte att vi medverkar och stödjer honom i något som är orätt.

Tydligen tycks dessa två uttalanden stå i motsats till varandra och verkar osammanhängande. Om man inte hjälper en förtryckare då hotas banden av broderskap brytas ned och om man hjälper en förtryckare då befaras rättvisan bli åsidosatt. Men vår herre (må mitt liv ägnas åt hans sak) har sammankopplat dessa två parallellt rinnande och åtskilliga kanaler med en kanal i mitten på ett liknande sätt att bägge rinner som en enda kanal. Han säger att broderskapet är en sådant heligt släktskap som aldrig bryts. Min bror, oavsett är han god eller ond, dygdig eller odygdig, förtryckare eller förtryckt, är han min bror. Broderskapsbandet kan inte brytas ned under vilka omständigheter som helst. Men! Gud av Islam tillåter inte förtryck och beordrar rättvisan även mot fienderna. Därför blandas dessa två aspekter så harmoniskt att hjälpa brodern i varje fall men om han är en förtryckare då får hjälpens form ändras. Om han är förtryckt då ska man kämpa ihop med honom mot förtryckaren. Om han är förtryckare då får man omfamna honom och hejda kraftfullt hans förtryckande händer och medan man håller handen får man säga; Broder! Jag står på din sida under alla omständigheter men islam tillåter inte orättvisa, därför skall jag inte låta dig förtrycka. Det är den heliga princip i denna *hadith* som den Helige Profeten har lagt fram.

Att tolka, som vissa gör, att i denna *hadith* har den Helige Profeten använt vissa ord bara för betoningsskull. I verkligheten betyder annans att om någon är förtryckt då ska man hjälpa honom och om han är förtryckare då ska man ställas upp mot honom. Det är inte bara helt felaktigt (tolkning) utan är som att travestera mot visa ord av *hadith*. Om det vore ändamål av den Helige Profeten då hur lätt som helst kunde han ha uppmanat

att möta upp orättvisan oavsett om det förberetts av fienden eller egen bror. Men! Det har han <sup>Att hans frid och
sällsgräddan
svara frid
hans</sup> inte alls sagt utan i denna uppmaning har han skapat en mycket filosofisk och säregen ideologi genom att kombinera synnerligen två motsatta aspekter. Det lyder så här:

- 1) En bror förtjänar hjälp i varje situation.
- 2) Orättvisan får bemötas i varje situation.
- 3) Om brodern är förtryckt, hjälp honom. Om brodern är förtryckare då får man ändra på strategin av hjälpen genom att hejda hans förtryckande händer. Därmed kan såväl broderskapet bibehållas och orättvisan utrotas.

Det är den sammansatt idé som den Helige Profeten <sup>Att hans frid och
sällsgräddan
svara frid
hans</sup> presenterade till omvärlden från Arabiens öken för fjortonhundra år sedan. Ty! Tills idag har inte någon av Europas eller Amerikas avancerade nationer nått höjdpunkten av denna idé. Om de avlade broderskapslöfte med någon nation så öppnade de portarna till ohämmad tyranni för att hedra broderskapet. Om de någon gång reste sig för att utrota orättvisa, enligt deras egen uppfattning, då rev de broderskapets överenskommelse i småbitar.

11

UNDERKASTELSE I ISLAM

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَلَوْ كَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ

(بخاری)

Abdullah bin Umar
sägare
sägare
sägare
ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Umar Mu Allah
sägare
sägare
sägare sade att han hörde den Helige Profeten säga; "Det är obligatoriskt för varje muslim att uppmärksamma och följa varje befallning från sin överordnad oavsett han gillar det eller inte. Det enda undantag är när det gäller befallningar som strider mot Allahs eller Hans sändebuds anbefallningar (inklusive överordnad av ännu högre rang). Om de beordrar en överträdelse då förpliktas ni inte att lyda."

(Bhukhari)

FÖRKLARING: Denna *hadith* presenterar den grundläggande lydnessprincipen inom Islam. Islam är en religion med stort inslag av disciplin och ordning, men uttalar samtidigt att inte det inte finns någon vilja att med tvång omfamna någon i sin cirkel mot dennes vilja och säger klart och tydligt att;

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

"Det finns inget tvång i religionen."

(Al-Baqarah, kapitel 2, vers 257)

När någon accepterar islam med glädje och öppet hjärta då förväntar sig Islam disciplin och ordning av honom. Detta kännetecknar också en disciplinerad nation som förväntar sig lydnad från sina medborgare. Det tillåts inte att man kritiserar befallningar från sina överordnade och att enbart lyda befallningar som man gillar och nonchalera dem man inte gillar. "Lyssna och lyda" har varit det eviga slagordet inom Islam. Det råder bara ett undantag i en muslims lydnadsregel och det är när befallningen uppenbarligen strider mot Allahs, eller Hans sändebuds eller överordnad av högre rangs befallningar. För övrigt måste han lyda och fullfölja varje befallning oavsett innebörden eller omständigheter. "Lyssna och lyd!" Den oföränderliga lagen gäller.

I denna *hadith* har ordet "lyssna" fått ett tillägg av ordet "lyda". Meningen med detta är att peka på visheten med att en muslims uppgift inte bara är att visa enbart olydnad och att endast fullfölja befallning som når fram till honom. Utan att vara en förebild i när det gäller lydnad. Man ska vara lyhörd för och redo att fullfölja det som någon överordnad befäller. I annat fall skulle det ha varit tillräckligt att enbart säga ordet "lyda" utan något behov att lägga till ordet "lyssna". Tillägget av detta ord är med säkerhet en avsikt att etablera en hög nivå av aktiv lydnad istället för enbart den formella lydnaden. Kärnan av islamiska koncepten av lydnaden är här igenom...

- 1) Lyd varje befallning från din överordnad oavsett du gillar dennes befallning eller inte.
- 2) Var lyhörd för din överordnad befallningar så att inte någon av dem undgår dig.
- 3) Men! Om din överordnad befäller dig att göra något som strider mot Allahs, Hans sändebuds eller överordnad av högre rangs befallning ska man avstå från att fullfölja denna befallning.

12

ATT SÄGA SANNINGENS ORD TILL TYRANNEN ÄR DEN BÄSTA FORMEN AV JIHAD

عَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ وَضَعَ
رِجْلَهُ فِي الْغُرَزَائِ الْجِهَادِ أَفْضَلَ قَالَ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

(نسائي)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrrat Tariq bin Shahab ^{Må Allah} berättar att en person frågade den Helige Profeten ^{vara} när han ^{med} skulle bege sig på en resa och var på väg till att sätta sin fot i stigbygeln. Han frågade: Å Allahs sändebud vilken form av jihad är störst? Han ^{Allaha frid och} svarade: "säga ord av sanning till en villfaren härskare". ^{värre än}

(Nisai)

FÖRKLARING: Inom Islam förespråkas lydnad gentemot sina härskare. Muslimer bör lyssna noggrant på deras befallningar och utföra dessa helhjärtat. Å andra sidan har Islam ålagt ett ansvar hos underordnande att om deras kung, härskare eller överordnad utövar orättvisa eller förtryck ska de med (hjälp av) moraliskt mod ge dem goda råd. Det är angeläget att förändra härskarens attityd och vara behjälpliga i etablerandet av rättvisan i landet. Det kräver ett stort mod att råda en orättvis och aggressiv tyrann och är ibland förknippad med stor fara för livet. Därför har den Helige Profeten ^{Allaha frid och}

beskrivit detta som *jihad* på hög nivå. Sanningen är att islam har skapat en fullkomlig balans mellan härskare, ledare och befolkning att någon bättre princip är otänkbart.

För det första har islam beordrat, utan hänsyn till ras eller trosbekännelse, att alla statliga tjänster (från högsta chefen till den lägsta nivån) enbart får tilldelas efter kompetens. Den heliga Qur'anen säger i detta avseende:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

"Sannerligen befaller Allah er att överlämna förtroendeuppdrag till dem som är berättigade till dem, och att ni dömer med rättvisa när ni dömer mellan människor."

(Al-Nisa kapitel 4 vers 59)

För det andra anmodar Islam att befolkningen bör lyda sina överordnade helhjärtat och noggrant lyssna på deras befallningar och fullfölja dessa med entusiasm.

För det tredje förkunnar Islam att om någon härskare börjar avvika från rättvisan, då är det de underordnades uppgift att vägleda honom genom att ge goda råd inom lämplig tid. Eftersom, med tanke på samhällsfriden, är dessa råd är inte mindre än jihad av högsta betydelse. Vissa underordnade kan ha anlag för att ta felsteg i det här avseende på grund av antingen egen prestige, förhastande, obefogad rivalitet eller personligt missnöje. Därför anbefaller Allah Moses i Faraos fall i dessa ord.

قَوْلًا لَّهُ قَوْلًا لَّيِّنًا

"Tala ett vänligt ord till honom."

(kapitel 20:45)

Islam förbjuder, i detta avseende, användandet av en respektlös attityd, olydigt språk eller ett upproriskt förhållningssätt. Det förklaras i en annan hadith att det är ibland bättre att vara tålmodig inför härskarens tyranni så

att landets fred och enigheten inte äventyras. Det är denna balanserade lära som kan lägga grunden till en verklig fred i världen.

Det är dock mycket beklagligt att man istället för att ge ett gott råd till den överordnade och bibehålla dem på rättvisans väg, försöker folk korrumpera dem genom falskt smicker å ena handen och med andra hand en använder sig av mutor och därmed envist försöker hejda deras sinne för rättvisan. Den Helige Profeten ^{Allahs fred och välsignelser över honom} har förbannat dem båda, den som ger muta och den som godtar mutan och i en annan *hadith* säger han ^{Allahs fred och välsignelser över honom} att:

الراشئ والمرتشئ كلاهما فى النار

"Den som ger muta och den som godtar mutan, är bägge bränsle till elden."

Det vore fantastiskt om muslimska länder kunde befria sig från denna förbannelse.

13

VISA FÖRBARMANDE MOT DE YNGRE OCH ERKÄNN DE ÄLDRES RÄTTIGHETER

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ وَعَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ لَمْ يَرْحَمْ
صَغِيرَنَا وَلَمْ يَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا فَلَيْسَ مِنَّا

(ابوداؤد)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah ibne Umar رضي الله عنه berättar att den Helige Profeten ﷺ sade: "Den som inte visar förbarmande mot våra ynglingar och inte erkänner våra äldres rättigheter är inte en bland oss."

(AbuDaud)

FÖRKLARING: I denna *hadith* har det framlagts regler för att skapa goda ömsesidiga relationer. Många dispyter och konflikter som uppstår i världen har sitt ursprung i att de äldre inte behandlar de yngre med medlidande och barmhärtighet och att de yngre inte uttrycker en befogad respekt mot de äldre. Med detta sätts kedjereaktionen igång inom och emellan olika samhällsklasser och konflikterna sprider sig. Islam har, å ena handen, erkänt allas rätt till statliga tjänster samt utdelandet av medel (möjligheter) för att skapa eget välstånd. Å ena sidan har Islam länkat samman olika samhällsklasser till en kedja genom att bygga broar av medlidande och barmhärtighet och å andra

sidan genom respekt och vördnad. Således de, som får tillfälle att överträffa andra i livet, beordras att behandla deras mindre lyckosamma bröder med medlidande och förbarmande. Samt att de som halkar efter beordras att visa befogad respekt och vördnad till de som har kommit längre fram och så länge som de är i ledande ställning. Genom detta gyllene påbud har vår herre den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} eliminerat roten till onödiga konflikter mellan olika samhällsklasser. Det är synd att det inte alla följer detta påbud. Om någon får en maktposition, av någon anledning, då blir denne uppblåst och börjar trampa på de som är under honom. Om någon halkar efter i livet, av någon anledning, blir avundsam och försöker fälla och förintä de som har lyckats bättre än honom själv. Båda dessa synsätt är långt ifrån islams rättvisa lära.

Islam, i sig, skapar förvisso inte olika klasser men de tillfälliga skillnader som uppstår beror självfallet på olikheter i begåvning och personlig ansträngning. Så länge dessa naturliga skillnader inte upplöses på ett naturligt sätt, blundar eller försummar inte Islam detta. Islam lägger märke till problemet och för att undvika obehagliga konsekvenser vidtar den lämpliga åtgärder. Detta välsignade påbud av den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} är en del av dessa åtgärder. Samtidigt betonar islam på det faktum att dessa skillnader är bara tillfälliga för att klassen som står lägre idag kan komma upp sig imorgon. Den heliga Qur'anen säger i detta avseende:

لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ

"Låt icke ett folk förlöjliga ett (annat) folk, måhända är de kanske bättre än de..."

(Al-Hudjrat, kapitel 49, vers 12)

Det bör kommas ihåg att med de (arabiska) orden i denna hadith, "*sagħīr*" (yngre, mindre) och "*qabīr*" (äldre, större), menas allt "*större*" och "*mindre*" enligt arabiska språket. Det kan antingen vara skillnad mellan inflytande, mellan överordnad och underordnad, i förmögenhet, i släktskap eller i ålder. Vad skillnaden än är, gäller det för de äldre (högre) att behandla sin yngre med medlidande och förbarmande. För varje yngre (lägre) är det nödvändigt att

visa respekt och vördnad mot de äldre. Den som inte gör detta, säger vår
herre den Helige Profeten Älska fröken och
vår älskade
herre att: "han är inte en bland oss."

14

ATT FÖRBINDA NÅGON MED ALLAH, OLYDNAD MOT FÖRÄLDRAR OCH LÖGNER ÄR AV DE STÖRSTA SYNDERNA

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا أُنبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ
لُكْبَائِرِ ثَلَاثًا قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْأَشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعَقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَجَلْسٌ
وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ فَمَا زَالَ يُكْرِرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Bakr ^{Mu Allahu} berättar att en gång den Helige Profeten ^{berättar} sade: "O mitt folk! Ska jag informera er om tre största synderna?" För att uppmärksamma ^{Allahu frid och} sina anhängare repeterade han ^{berättar} dessa ord tre gånger. Anhängarna svarade: "Javisst! ^{Allahu frid och} O Allahs sändebud." Då sade han ^{berättar}: "Lyssna noga! Den största synden är att förbinda ^{Allahu frid och} någon med Allah. Därefter på andra plats är olydnad mot sina föräldrar och försummandet ^{Allahu frid och} av förpliktelser mot dem. "Sedan reste han sig från kudden och satte sig känsloladdad ^{Allahu frid och} upp och sade därefter: "Lyssna väldigt noga nu! Efter det är lögnen den största synden." De sista orden repeterade han så många gånger att vi önskade (med tanke på hans ^{Allahu frid och} ansträngning) att han skulle sluta upp med att upprepa det och att inte lida så mycket. ^{Allahu frid och}

(Bukhari)

FÖRKLARING: I denna kraftfulla *hadith* har den Helige Profeten ^{Allahu frid och} räknat ^{berättar} upp de tre huvudsynder och har valt de tre påbud som är grundläggande för

andlig och moralisk etik. Dessa tre aspekter är;

- 1) Allahs rättigheter
- 2) Mänskliga rättigheter, och
- 3) Själens inre rättelse.

Den största synden är "*shirk*" dvs. att förbinda någon, som varken är vår skapare eller herre, med Allah som är såväl vår Skapare som vår Herre. Därmed är synden av *shirk* en sammanslutning av såväl förräderi som uppror. Det är ett förräderi av högsta graden att förbinda någon som varken har något att göra med vår förekomst eller överlevnad med Allah som har skapat oss och försett oss med medel för vår andliga och världsliga utveckling. Det är också uppror av grävsta grad att vända sig mot den riktige Skaparen och den faktiske Härskaren och böja huvud framför sådana som inte äger någon personlig makt över oss. Det är dock väldigt smärtsamt att det i vår tid finns utvecklade nationer som trots hög utbildning och kulturella framsteg inte är fria från lorten av *shirk*. Till exempel är de kristna nationer fortfarande fastna i slummarken av *shirk* genom att behandla Jesus (som äger inga egenskaper mer än någon annan profet) som gud. De tusentals legion av Hinduismens gudar är välkända

Den andra största synden beskriven i denna *hadith* är "*Aqoqul Valedän*". "*Aqoq*" betyder "*kflippa av*" på arabiska och terminologiskt menas det att inte lyda föräldrarna, inte hysa befogad respekt, inte behandla dem kärleksfullt och att försumma sina förpliktelse gentemot dem. Lydnaden mot sina föräldrar och en plikttrogen tjänst är åtaganden tillhörande "mänskliga rättigheter" och sannolikt rankas det på första plats när det gäller världsliga förpliktelser. I en annan *hadith* säger den Helige Profeten ﷺ att: "I föräldrars glädje ligger Guds Behag och i missnöjet gentemot föräldrarna ligger Allah missnöje." I en annan *hadith* säger den Helige Profeten ﷺ att: "Personen som fann sina föräldrar i sin egen höga ålder och sedan kunde inte öppna vägen till paradiset för sig själv genom att tjäna dem är en mycket olyckligt lottad människa." Hans ﷺ personligt exempel i det här avseende tydlighörs

från incidenten. Det var en gång när han höll på att dela ut varor då kom hans fostermor för att träffa honom. (Hans egen mor hade dött i hans barndom); Han gick genast till henne skyndandes när han fick se henne ropande: "Min mor, Min mor." Han bredde sitt lakan ut för henne med en stor kärlek och respekt och bad henne att sitta på den. Kort sagt har islam betonat oerhört mycket på lydnad och att tjäna föräldrarna. Den heliga Qur'anen säger:

وَاخْضِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

"Och sänk av ömhet ödmjukhetens vinge till dem. Och säg: Min Herre ha förbarmande med dem just liksom de tog hand om mig (när jag var ett) litet (barn)."
(Bani-Isra'il, kapitel 17, vers 25)

Den tredje största synd nämnd i denna *hadith* är lögnen. Islams ståndpunkt är helt tydligt angående detta i orden av denna *hadith* att när han började säga om lögnen då reste han sig upp med upprördhet och repeterade dessa ord om och om igen att;

الا وقول الزور الا وقول الزور

"Lyssna väldigt noga."

"Återigen lyssna noga att efter "shirk" och "Aqoqul Valedän" är att ljuga den största synden." Sanningen är att om alla andra saker får betraktas som frön till syndernas träd då fungerar lögnen som vatten till dessa frön som följaktligen blomstrar och växer. Det är ju lögnen som befordrar synderna och människan hittar en ursäkt till att vara fastklämd i slummarken av synderna. Med hjälp av lögner övertäcks synderna och sedan växer och sprids synderna under täcket av lögner. Därmed är lögnen inte bara en synd i sig utan är den värsta slags täckmantel åt andra synder. Det är med denna anledning som den Helige Profeten placerade lögnen efter "shirk" och "Aqoqul Valedän". Det berättas i en annan *hadith* att en muslim som sökte den Helige Profeten sade: "O Allahs profet! Jag är svag, och jag begår många dåliga

gärningar. Jag har inte styrka att sluta med alla mina synder på en gång. Instruera mig om en synd som jag får sluta med först.” Han ^{Allaha Fred och vilseledaren som följde honom} besvarade: ”Sluta ljuga.” Han tog åtagandet och återvände. Sedan ville han göra något syndigt men tänkte att om det kommer till kännedom av Allahs Profet eller någon annan muslim och om jag blev tillfrågad angående detta. Vad skulle jag svara då eftersom det är ju självklart att jag inte skulle ljuga. Till slut kom han fram till slutsatsen att genom att avstå från alla sina synder och genom att sluta ljuga så lyckades han befria sig från alla synder. Den Helige Profeten ^{Allaha Fred och vilseledaren som följde honom} har sålunda genom att placera synden av lögnaktigheten efter synderna av ”shirk” och ”Aqqul Valedän”, med en enorm vishet, avslöjat en psykologisk sanning för en att överkomma synderna. Sanningen är att lögnen är en av de sjabbigaste och värsta av alla synder. Det får vara varje anständig persons plikt att av alla synder försöka besegra lögnen.

Det får dock kommas ihåg, att läran om att inte ljuga innebär inte att sanningen alltid måste berättas även i onödiga situationer. Allt med det här menas att när man säger något då får det vara riktigt och fri från lögn. Det finns flera omständigheter, nationella, i släktens eller i personliga intressen, som kräver sekretess. Att hålla sekretess är absolut inte i strid mot sannfärdigheten.

15

RESPEKTERA ERA BARN OCH GE DEM DEN BÄSTA UPPFOSTRAN

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَكْرَمُوا
أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدَبَهُمْ

(ابن ماجه)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Anas bin Malik Mu Allah
saww
saww
saww berättar att han hörde den Helige
Profeten Allahs frö och
söner
söner
söner att säga: "Respektera era barn och försök att uppfostra dem på bästa sätt."
(Ibne Madja)

FÖRKLARING: Islam har å ena handen fastställt föräldrarnas rättigheter gentemot sina barn och instruerat deras barn att respektera och tjäna sina föräldrar. Å andra handen har man även fastlagt föräldrarnas skyldighet att respektera sina barn och behandla dem på ett sådant sätt som bidrar till utvecklandet av en god självkänsla och självrespekt hos dem. Föräldrarna ålägges att ägna sig åt barnens uppfostran och utbildning så att de utvecklar Allahs - och mänsklighetens rättigheter och bidrar till samhällets utveckling.

Sanningen är att ingen nation kan göra framsteg eller rättare sagt ingen nation kan undkomma förfallet så länge medborgarna inte

efterlämnar avkomlingar i ett bättre moraliskt tillstånd än sitt eget. Om varje far bestämmer sig och ser till att lämna efter sig barn i ett bättre tillstånd rörande såväl i kunskaper som i praxis. Då kommer nationen att marschera framåt och kommer att beskyddas mot faran av förfallet med Guds välsignelser. Det är dock beklagligt att de flesta föräldrarna inte håller på den här gyllene regeln, vilket resulterar i att många barn uppfostras under sådana förhållanden där det är omöjligt för dem att bli bättre än sina föräldrar. Det blir liksom ett "dödbarn" född hos levande. Dessa föräldrar tar dock hand om deras behov av mat och kläder och i viss mån deras världsliga utbildning för att det bidrar gynnsamt till ekonomisk välfärd men blundar nästan helt från en god moralisk uppfostran. De sätter inte något pris på den moraliska uppfostran liksom det inte är värt någon uppmärksamhet. Snarare är frågan om moraliska uppfostran eller disciplin betydligt viktigare än världsliga utbildning. En lägre utbildad person med god moralisk uppfostran som är arbetsam, sannfärdig, ärlig, uppföringsvilja är säkerligen betydligt bättre än den högutbildade person belastad med kunskaper som en åsna men saknar alla goda moraliska egenskaper. I den heliga Qur'anen står:

لا تقتلوا اولادكم

"Dräp inte era barn..."

Meningen med detta är att peka på denna sanning att om ni nonchalerar barnens moraliska uppfostran och behov av en god utbildning håller ni på att i praktiken dräpa dem.

Den andra delen av *hadith* handlar om att respektera sina barn. Ingen annan religion än Islam har lagt märke till detta. Detta faktum att utan att visa barnen en anständig respekt kan inte goda egenskaper utvecklas hos dem. Vissa dåraktiga föräldrar behandlar sina barn, trots kärlek till dem, på ett uppenbart uselt och tarvligt sätt och oftast svär mot dem. Till följd fryses deras självkänsla, självrespekt till döds. Därför är vår herres (må mitt liv ägnas åt hans sak) ord, "visa era barn respekt så att de får utveckla självkänsla och

självrespekt och utvecklar goda moraliska egenskaper”, värdiga att beskrivas som gyllene ord. Må föräldrar förstå värdet av denna visa lära.

16

VÄLJ DIN MAKAS MED HÄNSYN TILL HENNES FROMHET

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لَأَرْبَعٍ
لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرُبَّتْ يَدَاكَ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Hurera <sup>Ma Allah
sade
sade med
sade</sup> berättar att den Helige Profeten <sup>Allahs frid och
vålsignelser
vara över
 honom</sup> sade: "I
valet av en maka tas oftast hänsyn till fyra hänsynstaganden. Det kan vara antingen hennes
förmögenhet, hennes familj och släktskap, hennes fysiska skönhet eller hennes fromhet.
Om du vill göra ditt liv framgångsrikt och lyckosamt då välj en maka med hänsyn till hennes
fromhet. I annat fall skall dina händer förbli dammiga."

(Bukhari)

FÖRKLARING: I den här *hadith* har den Helige Profeten <sup>Allahs frid och
vålsignelser
vara över
 honom</sup> efter nämnandet
av olika hänsynstaganden i val av maka instruerat muslimer alltid ta hänsyn
till religiösa och moraliska synpunkter i deras val. Han <sup>Allahs frid och
vålsignelser
vara över
 honom</sup> säger att som
resultat kommer äktenskapet att bli framgångsrikt och lyckligt. I annat fall
kan de skaffa sig en tillfällig ytlig lycka men den välfunna och varaktiga
lyckan kan de inte få. Den Helige Profetens <sup>Allahs frid och
vålsignelser
vara över
 honom</sup> instruktioner är försedda
med en enorm visdom. I detta öppnas inte enbart vägen till ett lyckligt

äktenskapligt liv för muslimerna utan även försetts med förutsättningarna till skyddet av och framgångar av nästkommande generationer. Det är mycket beklagligt, att en stor andel muslimer inte tar hänsyn till kvinnans fromhet av i valet av maka eller tar större hänsyn till egenskaper än fromhet. Någon kan falla pladask för skönheten hos en kvinna och blundar för hennes övriga egenskaper och någon kan bli förtjust i hennes status och släktskap. Någon kan bli förblindad av hennes förmögenhet. Faktum, som är nyckeln till ett lyckligt äktenskapligt liv, är kvinnans fromhet och moraliska kvaliteter. Det finns åtskilliga exempel av principlösa män som valde sina makar enbart med hänsyn till deras skönhet och vände sig ifrån sina fruar när deras skönhet började falna, för att fysisk skönhet är ämnat att avta med tiden, eller få syn på en ännu vackrare kvinna. Ibland avslöjas för maken vissa motbudande aspekter av hennes personlighet under samlevnaden och istället för ett lyckligt liv blir det ett rent helvete. Detsamma gäller familjär härstamning och förmögenhet för att oftast på grund av skillnaden i status kan maken visa överlägsenhet och bli högfärdig som kan ödelägga äktenskapet. Förmögenheten är en kringflackande sak som finns idag men kan ta slut imorgon. Det händer också att makans förmögenhet blir en outhärlig börda för manen istället för att bli ett bekvämlighetens medel. Sannerligen skapas den riktiga grunden till ett lyckligt äktenskap och glädje till följd av kvinnans fromhet i enighet med vad som den Helige Profeten ﷺ har sagt. Mycket olyckligt lottad är den människa som föredrar tillfälliga leksaker och att förgylla sin tillvaro med istället för vederhäftiga och fläckfria saker.

Den ihållande goda effekten av en from och anständig fru har på avkomlingarna en sådan varaktig gåva som ingen vis människa, som är medveten om välfärden av nästa generation vid sidan om sin egen glädje, kan blunda för. Det är ju uppenbart att den tidiga uppfostran åligger kvinnan eftersom i barndomen är ett barn mer anknuten naturligt till sin mor. Barnet är naturligt mer öppet för sin mor och tillbringar mer tid med henne. Å andra sidan kan en far inte ägna sig så mycket åt sina barn på grund av sina andra förpliktelser. Därmed åligger större delen av tidiga uppfostrans ansvar på

modern. Därför! Om en mor är from och anständig då lägger hon grunden till sina barn på goda moraliska fostran. Å andra sidan! Kvinnan som saknar fromma och anständiga egenskaper kan inte skänka sina barn god moral och dygdiga vanor. Sanningen är att oftast en liknande kvinna inte uppskattar behovet av andliga värden eller god moral.

En gudfruktig och kultiverad hustru är en strålande välsignelse som inte enbart skänker lycka till familjen men även värnar om och utvecklar den framtida avkomman och ingen annan världslig gåva kan uppmätas med den. Därför har vår Profet Allahs frid och välsignelser vare över honom i en annan hadith sagt;

خير متاع الدنيا المرأة الصالحة
 "En from hustru är den bästa av världsliga gåvor."

Det menas dock inte med denna *hadith* att man ska nonchalera alla övriga aspekter i valet av en maka utan det betyder enbart att fromhet och anständighet är viktigast. Den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare över honom har själv uppmärksammat på, vid flera tillfällen, att man får överväga andra aspekter också eftersom dessa också till viss gräns ligger i mänskliga naturen. Till exempel, trots stränga anbefallningar rörande utövandet av slöjan brukade den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare över honom ge rådet att titta på er blivande maka innan äktenskapet så att ni slipper få motbjudande känslor efteråt på grund av hennes utseende. Vid ett annat tillfälle kom en kvinna till den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare över honom för att rådgöra angående sitt äktenskap. Då sade han Allahs frid och välsignelser vare över honom : "Att jag råder dig inte att gifta med en viss individ för att han är fattig och har det svårt och inte kan försörja dig. Jag råder dig inte heller att gifta dig med en annan viss person för att han är mycket egenmäktig men du får gifta dig med en annan viss person för att han är passande till dina omständigheter." Vid det tredje tillfället sade han Allahs frid och välsignelser vare över honom : "Kvinnorna av stammen Quraish är utmärkta med hänsyn till deras trofasthet mot sina män och tillgivenhet mot sina barn." Vid ett fjärde tillfälle sade han Allahs frid och välsignelser vare över honom att: "Gifta er med kvinnor med anlag för att föda många barn så att jag kan bli stolt över talrikheten av mina anhängare på Uppståndelse Dagen." Kort sagt har han Allahs frid och välsignelser vare över honom uppmärksammat andra synpunkter också inom ramen av deras möjligheter och begränsningar. Den

egenskap som han <sup>Alles freude
und glücke
wird mit
euch</sup> har betonat mest är att man i varje fall bör ge tyngd åt religiösa och moraliska dygder. I annat fall ska ni själva vara ansvariga för att dammat ner era händer. Det är den gyllene läran vars utövande kan förvandla hem av muslimerna till en vagga av lycka och välbehag. Det vore bra om de förstod.

17

DEN BÄSTA BLAND MÄN ÄR DEN SOM ÄR BÄST PÅ ATT BEHANDLA SIN MAKAS VÄL

عَنْ جَابِرٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا
خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي

(ترمذی)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Jabir Alla Allah
sade
sade med
sade med berättar att den Helige Profeten Alla Alla frid och
vålsamhet
vara med
vara med sade: "Den
bästa bland er är den som är bäst på att behandla sin maka väl och jag är bäst bland er på
att behandla min familj väl."

(Tirmizi)

FÖRKLARING: Betoningen i denna *hadith* ligger på att behandla sin fru med omsorger är helt klart och tydligt. Den Helige Profeten Alla Alla frid och
vålsamhet
vara med
vara med lägger mycket stor vikt på makens omsorger om sin maka. Han Alla Alla frid och
vålsamhet
vara med
vara med säger att ni har tilltrött Allah och Hans sändebud och har skänkts med trons gåva, men gällande människors rättigheter skall Han noggrant granska det hur ni bär åt mot mänsklighet. Islam fäster stor vikt vid behandlingen av sin maka så att den som behandlar sin fru med välvilja är mer värd i Allahs ögon. Med tanke på att varje person kan uppleva att hans sätt att behandla sin fru är det bästa, enligt hans egna normer säger den Helige Profeten Alla Alla frid och
vålsamhet
vara med
vara med för att förjaga det

rimliga missförståndet. Han ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} säger att normen för en god behandling inte ska vara av godtycke för varje individ utan i det här avseende får mitt exempel vägleda er, för att bland er är jag med Guds Nåd bäst på att behandla min familj väl.

Genom denna befallning har den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} rest kvinnornas äktenskapliga rättigheter till sådana höjder att, bortsett från tillfälliga tråkigheter som även kan uppstå i välordnade familjer, kan ingen god maka lida kval hos en dygdig muslim. Sanningen är att om en kvinna är tillfreds från sin man då är hon förbered att handskas med vilken svårighet som helst med nöje för att ingen annan glädje är jämförbart med denna glädje för en dygdig kvinna. Å andra sidan om en kvinna inte behandlas väl av sin make då är makens förmögenhet en förbannelse för henne och på samma sätt är makens heder en förbannelse och likaså hans hälsa en förbannelse. Att värdesätta dessa gåvor kan ske enbart genom makens kärlek och den äktenskapliga glädjen. Det finns inte det minsta tvekan i att den Helige Profetens ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} välsignade befallning är tillräckligt nog att göra hemmet till ett paradys förutsatt att kvinnan också är undergiven sin make och uppskattar hans kärlek. Enheten mellan make och maka påverkar därmed säkerligen deras barn och dagens glädje härbärgerar den eviga lyckan.

Det är genom tillrättavisandet som vår herre ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} gjorde för fjortonhundra år sedan, trots att han levde i ett land och bland folk där kvinnans status knappast betraktades mer än ett husdjur. Inte bara det, utan han ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} sammankopplade denna befallning med två synsätt på en hög nivå att även dagens välutvecklade nationer inte ens kan komma i närheten av denna måttstock. För att genom kombination av dessa synsätt blir befallningen, att behandla kvinnor väl, av en sådan hög status att det inte finns något bättre. I enigheten med vår herres ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} ord;

خيركم خيركم لا هله وانا خيركم لا هلى

"Den bäste bland er är den som är bäst på att behandla sin maka väl", är dess:

- 1) Makens vänliga bemötande av sin fru är inte bara en nödvändighet utan när det gäller människornas rättigheter är det den riktiga måttstocken i Guds ögon när det gäller bedömning av mannens dygd. Den som är bättre på att behandla sin maka väl är bättre i Guds ögon.

- 2) Normen för vad som är gott bemötande av en maka är inte beroende av någon enskilds åsikt utan, så att vem som helst kan lovorda sig själv. Normen i det här avseende sätts efter det personliga utövande av den Helige Profeten Alaha, fred och välgärningar över oss alla . Endast behandling som överensstämmer med hans Alaha, fred och välgärningar över oss alla goda exempel kommer att betraktas som bäst.

18

EN DYGDIG KVINNA ÄR DEN SOM FULLBORDAR SIN MAKES RÄTTIGHETER

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ أَبِي أَوْفَى قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسُ
مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا تُؤَدِّي الْمَرْأَةُ حَقَّ رَبِّهَا حَتَّى تُؤَدِّي حَقَّ زَوْجِهَا

(ابن ماجه)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Abi Aufa Abdullah bin abi
awfa
vars fränd
hanom berättar att den Helige Profeten
sade: "Jag svär i namnet av Den i Vars händer ligger Mohammads liv att ingen kvinna
kommer att betraktas att ha fullbordat Allahs rättigheter så länge hon inte fullbordar sin
makes rättigheter."

(Ibné Maja)

FÖRKLARING: Å ena sidan beordrar den Helige Profeten Allaha frid och
säkerhet över
vars fränd
hanom maken till att
behandla sin maka kärleksfullt samtidigt ålägger han maken att fullborda
makens rättigheter. För att är den verkliga äktenskapliga lyckan etableras
enbart om maken är bäst på att behandla sin maka kärleksfullt och maken i
sin tur fullbordar sin makes rättigheter plikttroget. Den Helige Profeten
var i synnerhet så angelägen angående denna helgade uppgiften av kvinnan
att i en annan *hadith* säger han: "Om en muslimsk kvinnas make dör, nöjd med
henne, då kommer hon att träda in i paradiset med Allahs Nåd." I samma

ḥadīth har han lagt till att: "Om det vore tillåtet i Islam att göra sajjdah (ett moment i tillbedandet inom Islam när man faller ner på knäna med pannan vilande mot marken) framför någon annan än Allah då skulle jag ha beordrat att kvinnan utför sajjdah framför sin make."

Kvinnan som inte kan fullborda sin makes rättigheter kan inte fullborda Allahs rättigheter. Det finns två visheter i iakttagelsen av den Helige Profeten Allaha frid och vilseledas honom. För det första, trots enorma skillnaden i nivån, dessa två ålägganden är av samma slag. På ett liknande sätt som Gud älskar sin mänsklighet, hyser en make också en särskild kärlekskänsla gentemot sin maka. Återigen, på det sättet som Allah är Herre och Övervakare av sina tjänare trots denna kärlek är maken också övervakare och underhållare av hemmet trots kärleken till sin maka. Allah är Försörjare till sina tjänare och förser dem med sitt levebröd. I likhet med det försörjer maken sin fru och det finns ytterligare flera aspekter av likheter. Denna likhet är så tydligt att på vårt språk kallas maken för "*Majazi ḥfudā*" (jordisk gud) av makan. Uttalen av orden "*ḥfudawand*" [Gud] och "*ḥhawand*" [make] liknar också varandra.

Den andra visheten i detta påbud är att i Islam är människors rättigheter skapade av Gud och *sharia* (de islamiska lagarna) har betoning på mänsklighets rättigheter. Det är ur detta perspektiv som kan förstå denna *ḥadīth* att Gud kan förlåta synderna rörande människans skyldigheter gentemot Honom, men inte de synder som begåtts rörande människans skyldigheter gentemot sina medmänniskor, så länge människan själv inte förlåter. Av dessa två anledningar säger den Helige Profeten Allaha frid och vilseledas honom och det betonar han Allaha frid och vilseledas honom hårt genom att svära vid Allahs namn att: "Ingen kvinna kan betraktas ha fullbordat Allahs rättigheter så länge hon inte fullbordar sin makes rättigheter." I dessa ord finns också påpekandet på att Gud blir inte nöjd med kvinnan som inte fullbordar sin makes rättigheter.

Vad gäller frågan om vilka rättigheter en make har över sin maka, har maken enligt den Heliga Qur'anen och *ḥadīth* följande rättigheter gentemot

sin maka: Att hon lyder sin make, hyser passande respekt för honom, älskar honom, förbli lojal mot honom, uppfostrar hans barn, tar väl hand om hans förmögenhet och tjänar honom med sitt bästa. I jämförelse med det har kvinnan följande rättigheter gentemot sin make att: han behandlar henne kärleksfullt, medlidsamt och hänsynsfullt, ser till hennes välbefinnande, respekterar hennes känslor och försörjer hennes erforderliga behov inom ramen av vad han har råd med. Nu kan varje person tänka sig att om män och kvinnor respekterar varandras rättigheter då kvarstår inget mer till att muslimernas hem inte blir likt ett paradys.

19

DEN SOM SÖRJER FÖR DE FÖRÄLDRALÖSA KOMMER ATT VARA MED DEN HELIGE PROFETEN I PARADISET

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ
فِي الْجَنَّةِ كَهَاتَيْنِ

(ترمذی)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Sahl bin Sa'ad berättar att den Helige Profeten sade:
"Jag och vårdnadshavare av föräldralösa kommer att vara lika nära varandra som mina
dessa två fingrar." Det demonstrerade Han med att knyta ihop två fingrar.

(Tirmizi)

FÖRKLARING: Föräldralösa är en mycket värdefull tillgång till en nation och Islam har en stark betoning på att uppfostra och skydda föräldralösa. Orden av denna *hadith* tydliggör denna betoning. Den Helige Profeten säger angående muslimer som tar hand föräldralösa att han, i paradiset, kommer att vara nära honom liksom två fingrar på handen är nära varandra. Efter denna uppmaning, som knyts till en utomordentlig belöning, kan ingen sann muslim nonchalera uppgiften att uppfostra och ta väl hand om föräldralösa. I omhändertagandet av föräldralösa döljer sig inte enbart syftet till att uppfostra och ta hand om de hjälplösa barnen. Om man funderar

vidare framkommer det att viljan till uppoffrande stimuleras bland medmänniskorna i en nation. Om medlemmarna i en nation är säkra på att om de dör under sin statliga tjänstgöring, då kommer deras föräldralösa barn inte att vara hjälplösa och oskyddade utan att deras släktingar och andra medmänniskor skall ta väl hand om dem. Då kommer de säkerligen att vara mer hjältemodiga inför varje uppoffring. På det här sättet kan andan i tjänstgörandet och uppoffrandet utvecklas alltmer bland individer av en nation. Därmed är omhändertagandet av föräldralösa inte bara ett medel att skydda de omogna från andlig, moralisk och ekonomisk destruktions utan det är också ett medel till en kollektiv framgång i en nation och för att befrämja uppoffringsandan i denna nation.

Det är sorgligt att muslimerna i vår tid nästan totalt negligerar denna heliga uppgift. Oftast förskingrar nära släktingar de föräldralösa barnens förmögenhet istället för att ta hand om dem. De kan bidra till deras utveckling när det gäller utbildning och ett moraliskt förfall genom att försumma övervakandet. I barnhemmen, bildat av några bolag, kränks föräldralösas självrespekt och självbild så att de slutar som tiggare i praktiken. De som tillsätts som vårdnadshavare till sina besläktade föräldralösa har plikt att vidta alla lämpliga åtgärder rörande deras utbildning och moraliska utveckling samt skydda deras förmögenhet. Organisationerna som åtar sig denna uppgift bör ta hand om föräldralösa likt föräldrar och istället för att tvinga dem tigga från en dörr till en annan får de vidta åtgärder för att göra dem till värdiga och nyttiga medborgare. Viktigaste av allt är att de aldrig låter dem uppleva känslan av leva på allmosor för att de är hjälplösa och beroende.

Å andra sidan finns det ingen anledning för föräldralösa att misströsta. De får alltid komma ihåg att världens främste man, herre av bägge världarna, stoltheten av alla profeter ^ﷺ var också en föräldralös vars fader gick bort före hans födsel. Hans ^ﷺ moder avled när han var knappt sju år gammal. Om de tar den dygdiga vägen då skall Allah säkerligen inte låta dem förgöras och vem kan vara bättre ansvarig för dem än Allah.

20

VIKTEN AV EN GOD GRANNSÄMJA

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Ayesha Mu Allah
saya
tidak men-
tahu berättar att den Helige Profeten Allahu fird och
salamun
alayhi
wa
salam sade: "Gabriel har betonat vikten från Allah till mig angående god grannsämja så ofta att jag började undra om han skulle förklara honom [granne] som arvinge."

(Bukhari)

FÖRKLARING: Grannarna är viktiga delar av samhället. Den Helige Profeten Allahu fird och
salamun
alayhi
wa
salam har lagt en stor betoning på en bra behandling av sina grannar. Sanningen är att den som inte behandlar sin granne väl är inte värdig att bli kallad människa. För att människan är en civiliserad varelse och en god grannsämja är en ofrånkomlig och nödvändig del av vår kultur. För att förbättra och stärka ömsesidiga relationer påbjuder Islam att grannar ska behandlas väl. Det betonas så mycket att den Helige Profeten Allahu fird och
salamun
alayhi
wa
salam säger att Gabriel sade till mig angående detta så ofta och med en sådan betoning att jag började undra om grannar skulle förklaras som arvtagare. I ljuset av denna

befallning blir det en plikt för en trogen muslim att han/hon behandlar sina grannar med kärlek och vänlighet. Han får dela deras sorg och glädje och se efter grannens familj i hans frånvaro. Den Helige Profeten ^{Allahs fred och välsignelser vare med honom} var så måna om god grannsamjan att han brukade påminna om det även i förbifarten. I en annan "*hadith*" säger han ^{Allahs fred och välsignelser vare med honom} när ni lagar kött gör då mer sås så att det kan serveras till grannen vid behov.

Faktum är att en persons dygd ochandel bestäms av hans uppförande mot sina grannar. Med personer som bor långt bort eller de som man träffar väldigt sällan kan ett formellt anständigt uppförande accepteras som en tillfällig företeelse. Den tillgjorda anständigheten kan inte räcka till dem som man tvingas kontaktas jämt och det dröjer inte länge innan en persons verkliga egenskaper kommer fram. Därmed är de helgade orden av den Helige Profeten ^{Allahs fred och välsignelser vare med honom} nämnda i denna *hadith* inte bara ett råd att behandla grannarna väl utan en nyttig resurs till att disciplinera sin samhälleliga hållning på omvägar. Bara den kan behandla sina grannar väl som själv är moralisk god. För att behandla grannarna väl måste man tvunget bli god själv eftersom kan ett tillgjort formellt beteende inte håller i längden.

I den vidsträckta meningen av denna *hadith* förpliktigas nationer och deras grannländer att i det möjligaste mån behandla sina grannationer med vänlighet och att samarbeta med varandra. Liksom en person är föremål för att lyda morallagarna är också nationerna det. Sanningen är att fred på jorden enbart kan etableras om nationer och stater accepterar att morallagar styr.

21

ÖNSKA ER ALDRIG KRIG MEN NÄR DET PÅTVINGAS ER, FÖRSVARA ER DÅ MED STÅNDAKTIGHET

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَوْفَى قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ وَإِذَا لَقَيْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ
الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrrat Abdullah bin Abi Aufa Mu Allah
nabi
rasul
muhammad
salawatu
alayhi
wasalam berättar att den Helige Profeten Allahu firid och
salawatu
alayhi
wasalam
sade: "O människor, önska er aldrig krig med fienden utan sträva efter fred och lugnet från
Allah. Men om ni råkar möta fienden i slaget, bekämpa den då med ståndaktighet och kom
ihåg att paradiset finns under svärdens skuggan "

(Muslim)

FÖRKLARING: Denna *hadith* presenterar Islams lära i ett nötskal rörande
god behandling av fienden samt filosofin kring *jihad* i fyra grundläggande
principer;

- 1) Önska er aldrig krig med fienden och försök inte heller att anfälla
fienden först.

- 2) Sträva alltid efter fred och lugnet från Allah.
- 3) I fall fiendens fientliga inställning leder fram till krig då försvara er med ståndaktighet och med tapperhet.
- 4) I fallet av engagemanget i drabbningen med fienden var säker på att en av de två belöningar kommer ni säkerligen att få. Antingen kommer ni att bli segrare eller hemföra ert martyrskap och skaffa er tillträde till paradiset.

Varken någon världsreligion, något land eller någon i historien har kunnat presentera bättre moraliska regler gällande krig, oavsett om dessa är religiösa eller världsliga. I förbigående bevisas även det av denna *hadith* att islam tillåter absolut inte tvång i religionen. För att om det vore tillåtet att tvångsmässigt konvertera folk till islam, då skulle den Helige Profeten inte ha uppmanat muslimer att aldrig önska krig med fienden. Den som tror på tvång hittar ju själv på tillfällen att anfalla andra för att underkuva dem och gjuta dem enligt sitt sätt. Därför är denna befallning att ”inte önska krig mot fienden” en avgörande argument att islam tillåter absolut inte våld i religions namn. Det är samma lära som den heliga Qur’anen har berättat i klartext.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

”Det finns inget tvång i religionen.”
(Al-Baqarah, kapitel 2, vers 257)

Å ena sidan förbjuds muslimer att provocera fram fientligheter men uppmanas försvara sig med ståndaktighet pekar på den subtila sanningen att samtidigt som islam förhindrar muslimer från att vara angripare, vill islam även ta bort dödsrädslan från muslimernas hjärtan.

Det är denna balanserade lära som brukar bli grunden till nationernas framgång att å ena sidan håller kontrollen över sig själva och blir absolut inte angripna under vilka omständigheter som helst men å andra sidan får vara

så tappra och oförfärade inför döden att de ser paradiset under skuggan av svärden.

22

BRYT INTE ERA ÖVERENSKOMMELSER MED FIENDEN OCH UNDVIK TA LIVET AV BARN OCH KVINNOR

عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَ أَمِيرًا عَلَى جَيْشٍ
أَوْ سَرِيَّةٍ قَالَ اغْزُوا بِسْمِ اللَّهِ... وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تُمَثِّلُوا وَلَا تَقْتُلُوا
وَلَيْدًا... وَلَا امْرَأَةً

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Mu Allah
varn
vård
human Hadhrat Buraida Allahs frid och
välsignelser
över oss alla
human berättar att när den Helige Profeten brukade skicka någon patrull för att möta upp fienden då brukade han råda befälhavaren att: "Bege er i Allahs väg med Allahs namn. Var inte trolösa och bryt inte avtal med fienden. Bete er inte som det gamla djuriska sättet, stympta inte deras döda och döda inte heller några barn eller kvinnor."

(Muslim)

FÖRKLARING: Allahs frid och
välsignelser
över oss alla
human Den Helige Profetens välsignade uppmaning har styrt inställningen hos hans följeslagare och efterföljande generationer i krig. Islam lyfte enbart svärdet i försvar mot grymheter och vid anfall av de otrogna. Härigenom visade muslimerna en i särklass stor moralisk förebild gentemot sina fiender som inte har sin like i historien. Bland araberna vid den tiden var det en allmänt vedertaget att mörda kvinnor och barn. Sedan stadfästandet

av Moses lagar hade det blivit accepterat i större delen av världen. Förutom detta var det också vanligt bland araberna att jubla på en barbarisk sätt genom att hugga av näsan och andra organ på de döda fienderna. Denna otäckta vana kallades för *musla*. Den Helige Profeten ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} förbjöd alla dessa barbariska sedessätt med kraft och uppmanade till en anständig behandlande av de krigförande fienderna. Genom att förklara ohederlighet, förräderi och brytande av ingångna avtal som olovliga handlingar har han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} lagt grunden till det ett högt socialt hållningssätt.

Det framkommer klart och tydligt från andra *hadith* att den Helige Profeten ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} har beordrat om att inte skada de krigförande fiendernas äldre eller de som ägnat sina liv i religions sak, oavsett religion eller nationalitet. I enighet med kapitel "*Mohammad*" i den Heliga Qur'anen, förbjöd han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} dräpandet av fångarna och har uppmanat istället att släppa de som ett tecken på givmildhet eller frige de efter en minimal lösensumma. I vilket fall får man inte förlänga fångenskapen efter krigets slut. Islam har betonat starkt en god behandling av fångarna. Icke- muslimska fångar har vittnat om att muslimska vakterna brukade ge dem god mat och nöjde sig själva med den usla maten och att de blev erbjudna att stiga upp på kamelerna och att vakterna brukade gå till fots själva. Har någon nation i världshistorien någonsin behandlat sina krigförande fiender bättre än så?

Gällande opartiskt och rättvist behandlande av fienderna säger den Heliga Qur'anen:

لا يجرمنكم شنان قوم على الا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوى

"Och låt icke en folkets fiendskap driva er till att handla på annat sätt än med rättvisa. Var (alltid) opartiska, det är närmare rättfärdigheten. Och frukta Allah. Allah är förvisso medveten om vad ni gör."

(Al-Ma'idah, kapitel 5, vers 9)

Ty! Världen lyckades inte värdesätta denna ypperliga lära.

23

SJU FÖRÖDANDE SYNDER (OBEFOGAT MORD, OCKER, FÖRTAL ETC.)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ
قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ قَالَ الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسِّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ
اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ وَقَذْفُ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Huraira Al-Hafiz
sahih
Bukhari berättar att den Helige Profeten Al-Hafiz
sahih
Bukhari sade "O muslimer! Ni bör Avstå från sju förödande synder." Då frågade följeslagarna: "Vilka är de sju synderna å Allahs helige sändebud?" Då besvarade han Al-Hafiz
sahih
Bukhari : 1) Shirk (förbinda någon med Allah), 2) engagera sig i bländverket, 3) mörda en människa utan någon befogenhet, 4) ocker, 5) förbruka förmögenhet av föräldralösa, 6) vända ryggen mot fienden under krig 7) och anklaga en dygdig kvinna falskeligen".

(Bukhari)

FÖRKLARING: Den Helige Profeten Al-Hafiz
sahih
Bukhari har i denna *hadith* pekat ut de sju synder som slutligen ödelägger individer och nationer. Den första och viktigaste synden är shirk som betyder att förbinda någon annan med Allah i

Hans Väsen eller Egenskaper. *Shirk* betraktas i tros-sfären som lagöverträdelse nummer ett och via omvägar påverkar mänskliga moralen starkt. *Shirk* är av två slag. Den ena är öppen *shirk* och den andra är dold *shirk*. Öppen *shirk* är att betrakta någon person eller något annat jämbördig med Allah, delaktig i Hans Gudomliga rike eller innehavare av Gudomliga Egenskaper. Till exempel ber hinduer till flera gudar förutom Gud som Hans jämlikar. Liksom kristna som tror att Jesus ^{Allahs son och en jämlike såväl i Hans Egenskaper som i Hans Makt.} är Guds son och en jämlike såväl i Hans Egenskaper som i Hans Makt. Dolda *shirk* är att i praktiken hedra någon annan (än själva Gud) på ett sätt som enbart Gud bör hedras på samtidigt som man öppet inte förbinder någon annan med Gud och tror på enigheten av Gud. Eller hyser man tilltron på någon annan (än själva Gud) på sättet som enbart Gud är värdig. Eller älska någon annan (än själva Gud) på sättet som enbart Gud är värdig till. Eller frukta någon annan (än själva Gud) på ett sätt som enbart Gud är berättigad till. Detta slags dolda *shirk* finns olyckligtvis bland många muslimer i vår tid. Islam befäller att man ska skydda sig mot bägge slags *shirk*, det vill säga såväl det öppna eller dolda *shirk*. En annan *hadith* visar för undvika *shirk* inkluderas även tro på den Helige Profeten förutom tron på Allah. Därför att den sanna enigheten av Allah etableras på jorden genom Hans sändebud. Som sagt finns det en stor tonvikt i den islamska läran mot *shirk* och det får vara en plikt av en trogen muslim att avstå från båda uppenbar och dold *shirk*. Den utlovade Messias ^{Allahs frid och ro över honom} säger på ett djupt sätt i relation till den dolda *shirk* att:

آل بت تست اے بائیاں ست

دامن دل زوست شان برہاں

ہرچہ غیر خدا بخاطر تست

پُر حذر باش زیں بتاں نہاں

"Allt som har en boning i ditt hjärta förutom Allah är enbart en avgudabild, å klenotroga människa. Var på din vakt mot dessa dolda avgudar och håll ditt hjärta rent från dessa."

Andra synden beskriven i denna *hadith* är sehr. På arabiska betyder ordet för något som är en synvilla där något föremål framställs i en annorlunda form med verkligheten övertäckt och uppvisandet av lögnen som sanning. Detta slags sehr är den värsta formen av lögn för det förutom lögnen finns

en blandning av bedrägeri och slughet i den. Därför kallas förgyllning också för sehr på arabiska. Till exempel, om förgyllt silver presenteras som guld då betecknas det som sehr på arabiska. Något hemligt eller lömskt med en blandning av bedräglig sekretess kallas också för sihar på arabiska. Islam förklarar att alla dessa ting är olovliga för att dessa fördärvar moral, skapar ohederliga vanor och skapar ömsesidig misstänksamhet, missämja och splittring.

Detta bedrägeri och bluff av allmänt kända bländverk är klar och tydlig och behöver inte redogöras för ytterligare. Med sehr menas också intrigerande och splittrande och även i detta avseende är ondskan av shirk helt klar och tydlig och i nästan mening nämns mord som stödjäs av denna förklaring.

Den tredje ondskan som beskrivs är mord utan rätt. Islam beräknar mord bland de mest allvarliga synderna och rekommenderar dödsstraff vid avsiktligt mord. Det kan ändras till en blodskompensation i pengar enbart om såväl bägge parter som berörda myndighet är överens om detta leder till förbättring. Visheten bakom detta undantag är tanken på en försoning mellan bägge familjerna och därmed skydda dem från att hamna i blodshämndens onda cirkeln.

Förbehållsklausulen av "obefogat" mord är av anledningen att undanta dödandet som inträffar i samband med krig eller som resultat av rättsskipning. Mord utan något rättsligt stöd innefattar även mord begått, av människor i vrede eller religiösa fanatiker som dödar någon med tro på att vederbörande förtjänar döden, utan något rättsligt bifall. Islam förbjuder strängt liknande övergrepp samt att ta lagen i egna händer. Utan något liknande beordrandet kan landets fred inte bibehållas. Faktum är att mord utan rättsligt bifall räknas som ett av de mest farliga brotten i islam. Den heliga Qur'anen säger: "Den som dödar en oskyldig människa, dödar hela mänskligheten." För att ett obefogat mord leder inte bara fram till en ond cirkel av långvarig och motbjudande blodshämnd utan respekten för lagen undergrävs i landet.

Som resultat av sådana händelser skräms mänskligt samvete till sin långsamma död. Därmed var det nödvändigt att mord skulle betraktas bland de största brotten.

Den fjärde ondskan beskriven i denna *hadith* är ocker. Det finns ingen tvekan att, på grund av mångsekel långa period av icke-islamisk tänkande, har ocker har i dagsläget blivit en nödvändig del av nästan hela världens ekonomiska system. En stor del av muslimska världen är också engagerande på ett eller annat sätt i den. Men det finns inte den minsta tvekan om att ockret är en stor förbannelse som inte bara är förödande för mänskliga sympatittringar och vänskapskänslor utan anledning till uppblåsandet av orsaks eld till konflikter och krig i världen. Ocker leder till: **1)** Fördärvandet av den mänskliga naturens fina moraliska egenskaper **2)** Uppmuntran att låna mer än vad man har råd med **3)** tvister och krig förlängs i onödan för att man förblindas av enormt hat och lånar till sin yttersta gräns för att anskaffa bränsle till krigets eld. Av denna anledning har islam förklarat ockret olovligt och begränsat lånandet till följande tre former:

- 1) Enkelt lån, i vardagsspråk kallas denna för *Qarza-é-Hasana* (blanco lån). Sättet som en släkting, vän eller granne lånar ut till en annan släkting, vän eller granne.
- 2) Hypotekslån, det vill säga att låna genom att lämna egendom, fast eller lös, som säkerhet.
- 3) Affärs partnerskap, det vill säga att låna ut pengar, affärsrörelse, industri eller slöjd till någon för att dela vinsten eller förlust lika.

Islam tillåter inte någon annan form av låneuppgörelse än de tre ovan nämnda och förklarar ränta, oavsett låg eller hög kurs, som olovligt. Att tänka att det är omöjligt att klara sig utan räntan är bara en felaktig tanke som har skapats av nutidens missledande förhållande. Under islams glansperiod fungerade världshandel utmärkt utan hjälp av ocker. När andra perioden av islams överhöghet kommer att inträffa då skall folk vakna till efter att ha lidit av sina misstag och sitt förfall och världshandel skall fungera på samma

sätt återigen, *Insha Allah* [om Allah vill].

Femte ondskan nämnd här är rörande förbrukandet av föräldralösas förmögenhet. Denna synd är också förödande för familjer och samhällen. För att leder det till för det första ödeläggelsen av nationens ungdomar och för det andra till minskad empati för andra samt bidrar till spridandet av oärlighet. För det tredje öppnar den portar till förtryck av de svaga och för det fjärde minskar känslan för uppoffringar bland folk. Medlemmar i en nation kan förvisso inte våga uppoffra sig tappert om de kan se föräldralösa bli rånade och plundrade. Under sådana förhållanden väcks rädslan hos dem att i fall de dör så skulle deras föräldralösa barn möta samma öde. Islam har därför förklarat att medkänsla och omhändertagandet av föräldralösa som en mycket viktig förpliktelse och den heliga Qur'anen har betonat detta kraftfullt.

Sjätte synden nämnd i denna *hadith* är att vända ryggen mot fienden i en strid. Denna svaghet bidrar stort till ett samhälles förfall. Sanningen är att ingen feg nation brukar vara värdig att leva vidare och blir ett enkelt offer för förtryck och aggressiva nationer. Av denna anledning har islam betraktat det som en avskyvärd synd att vända ryggen mot fienden i ett strid. Den heliga Qur'anen säger:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ۚ وَمَنْ يُولِهِمْ
يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَهُ
جَهَنَّمُ ط

(سورة الانفال ١٦-١٤)

"O ni som tror, när ni möter den som icke tror, framtryckande i styrka, vänd icke era ryggar mot dem. Och den som vänder sin rygg mot dem en sådan dag, såvida det icke är en stridsmanöver eller en vändning för att (förena) sig med (ett annat) kompani, han ådrager sig verkligen Allahs vrede, och Helvetet skall bli hans boning. Och en ond plats är det."

(Al-Anfal, Kapitel 8, vers 16-17)

Även i dagens uppenbarliga högteknologiska tidevarv kan ingen erfaren befälhavare ge ett bättre råd till sin armé.

Den sjunde och sista synden nämnd i denna hadith är att falskeligen anklaga oskyldiga och dygdiga kvinnor. Denna synd undergräver kraftigt samhällsandan. Det är mycket beklagligt att så många människor har denna svaghet att de lyssnar på skvaller med stort intresse och sedan sprider dessa skvaller vidare på ett sådant sätt att de sprids som en skogseld och krossar oskyldigas hjärtan. Det minsta funderande visar att spridandet av oanständigt och syndigt skvaller är i vissa avseende skadligare för samhälle än den påstådda synden. För att det förgiftar hjärtan hos de med ett svagt sinneslag och fruktan inför synden minskar. Om en syndig handling begåtts och kännedomen om det är begränsad till två personer då förblir effekterna begränsade. Men när det sprids av flera personer då börjar många svagsinnade ungdomar bli smittade av dess dåliga inverkan. Därmed börjar långsamt fruktan för synden avta som finns naturlig i människans natur och är ett enormt redskap till att lägga band på synderna. Islam har inte bara hejdat utvecklandet av de verkliga synder utan också stängt dörrarna till skvallrande och det är visheten som kan leda till ett samhälles förbättring.

En närmare granskning av olika aspekter av moralisk hållning och samhällsmoral ger denna *hadith* rik information. Denna hadith har betraktats, på ett mycket utmärkt sätt, grundläggande aspekter rörande tro, moral, fred mellan människor, ekonomi, fastställande av de svagas rättigheter, nationell överlevnad och manifesterandet av ondskan. Till exempel nämns undvikandet av shirk för att skydda tron. Trolleri är förbjudet för att kunna upphöja karaktären och för att förbättra vanorna. Obefogat mord nämns med tanke på fred mellan människor. Förbudet mot ocker införs med tanke på reformering av ekonomin. Påbud om att ta hand om föräldralösa för att etablera rättvisa mot de svaga. Uppmaningen om att inte vända ryggen mot fienden på slagfältet görs i intresset av nationens överlevnad. Skvaller förbjuds för att stänga dörrarna till synden. Därmed har vår kära Profet Allahs frid och frid över honom och hans familj och hans sammanhållna ummah lämnat dessa gyllene påbud till oss i ett nötskal.

24

BERUSNINGSMEDEL ÄR FÖRBJUDET ÄVEN I SMÅ MÄNGDER

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ
فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

(ابو داؤد)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Jabir bin Abdullah Mu Allah
saw
rodd med
hans berättar att den Helige Profeten Allahu Fred och
rodd med
hans
sade: "Om en större mängd av ett ämne orsakar berusning då är även små mängd av ämnet
är förbjudet."

(Abu-Da'ud)

FÖRKLARING: Denna förtjusande hadith förbjuder alkohol och övriga berusningsmedel, men förklara dessutom en vis princip. Så länge man inte undanröjer grunden till en ondska och inte utestänger dess grund kan man inte utestänga en ondska. Därför är det ett farligt misstag att tro att om små mängder av alkohol eller andra berusningsmedel inte orsakar berusning då är det inte skadligt med begränsad användning av dessa medel. Mänsklig natur är konstruerad på ett sådant sätt att när tillåtelse av en viss sak beviljas då misslyckas man att hålla reda på diskreta skillnader att inte överskrida en viss gräns. Främst är faran stor gällande berusningsmedel för att när man

ger sig in i detta område då klarar de flesta inte av att inte öka sin konsumtion. De fortsätter att öka dosen från milligram till gram och från gram till hektogram och konsumtionen fortsätter att växa. Av denna anledning har den Helige Profeten Allahs bud och välsignelser över honom med en enorm vishet förbjudit användandet av alkohol och övriga berusningsmedel även i små mängder så har man ryckt upp rötter av ondska genom detta. Flera hundratusen människor har ödelagt sina liv i världen bara för att de försökt att värma upp sina kroppar eller för tillfälliga rus med några få droppar av alkohol till att börja med men föll sedan in i ett berusningstillstånd dygnet runt. Det samma gäller för opium, morfin, haschisch och övriga berusningsmedel att användandet i små mängder leder så småningom till allt större konsumtion och människan som leker i ankel djupt vatten på stranden drunknar slutligen i det djupa havet. Den heliga Qur'anen, trots erkännandet av vissa fördelar av alkohol och lottospel, anbefaller:

اثمهما اكبر من نفعها

"...men deras synd är större än deras fördel."

(Al-Baqarah, kapitel 2, vers 220)

Även om dessa har utan tvekan viss nytta men deras skadliga verkan är oerhört större än dess nytta. Hur som helst bör en troende muslim avstå från dessa.

Om man ställer en fråga här att det undantagsvis finns vissa människor som kan hålla sig till små mängder av alkohol och när det gäller dessa finns det ingen risk att de överskrider sin konsumtion.. Ska man ge tillåtelse för dessa människor att få förtära alkohol i små mängder? Svaret är ett bestämt nej. Även då är det inte tillåtet för någon muslim att få förtära alkohol. Först och främst tas hänsyn till majoriteten i avseende dessa lagar. När en sak säkerligen är skadligt för större delen av nationens befolkning då med tanke på allmän hänsynstagande förbjuds denna sak även för minoriteten, annars kan inte liknande lagar ha en rättvis tillämpning. För det andra vad finns det

för garanti att en person som är återhållsam idag inte tappar greppet imorgon. För det tredje beskrivs inte alla skadeverkningar av alkohol i denna hadith utan enbart det skadliga i berusningen nämns som ett exempel, dessutom finns det flera andra skadeverkningar. Även om behovet av berusning inte finns hos en person skall alkohol betraktas som förbjudet för vederbörande. Av denna anledning har den Helige Profeten ^{Allahs frid och fridgivningar över honom} gjort detta förbjudet i varje situation.

Kort sagt har vår herre den Helige Profeten ^{Allahs frid och fridgivningar över honom} dragit vår uppmärksamhet på tre viktiga principer. För det första är varje berusningsmedel förbjuden för muslimer oavsett om det är alkohol, haschisch, opium eller något annat liknande. För det andra är berusningsmedlet som orsakar berusning i större mängd förbjuden även i små mängder. Därför kan ingen ursäkta sig med att använda alkohol, opium eller haschisch i mängder som inte orsakar berusning. För det tredje är rätta utvägen att utrota dessa synder är att rycka undan dess grunder och stänga ute ondskan. För att om någon dörr är öppen för ondskan då kvarstår möjligheten för ondskan att komma in.

25

EN BEDRAGARE KAN INTE BETRAKTAS SOM EN SANN MUSLIM

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي
(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Huraira Mu Allah
sade
sade med
sade med berättar att den Helige Profeten Allahu frid och
sade med
sade med
sade med sade:
"Den som bedrar någon i affärer eller i övriga uppgörelser och inte är den samma på insidan
som på utsidan är inte en av mig."

(Muslim)

FÖRKLARING: Den Helige Profeten Allahu frid och
sade med
sade med
sade med gjorde detta yttrande när han
stoppade in handen i en hög med spannmål, tillhörande en spannmålshand-
lare, och upptäckte att spannmålen var fuktig inuti och täcktes av ett tjockt
lager av torra korn utanpå för att dölja felet. Då spred sig vrede på hans
helighets ansikte och sade till spannmålshandlare med stort missnöje att:
"Bedrägeri är inte tillåtet i Islam och muslimer som bedrar och vill sälja sin
dåliga vara genom att göra den (skenbarligen) till en god vara har inget anhang
med mig." Han Allahu frid och
sade med
sade med
sade med beordrade att om det är något fel på er vara visa då detta
först innan ni säljer för att era köpare ska kunna bedöma priset med bristerna
i åtanke.

Effekten av denna mycket starka uppmaning resulterade ibland i mycket roande konflikter bland följeslagarna. Till exempel vill en gatuförsäljare ha två hundra kronor för sin vara men köparen insisterar att betala tre hundra kronor istället för att han tycker att varan är värd så mycket. Men är det mycket sorgligt att dagens så kallade muslimer använder sig av bedrägeri utan tvekan i sina affärer. De understödjer sin lögn genom att svära eder och sätter till tillsatser i livsmedel till en sådan gräns att troligen även satan känner sig utkonkurrerad. Till och med vissa muslimer uträttar enbart pilgrimsfärd med tanke på att bli kända som *Hajji* vilket kan gynna dem i deras affärsverksamhet. Jag påstår härmed absolut inte att alla är sådana men när en större grupp använder sig moralisk degradering av detta slag då kan hela nationen inte komma undan ett dåligt rykte. Hur som helst kan enbart den som uppfattas som en sann efterföljare av den Helige Profeten ^{Allahs Fred och välsignelser över honom} som lyder hans ^{Allahs Fred och välsignelser över honom} uppmaning och avstår från all slags bedrägeri och fiffel. I annat fall kan han inte komma ifrån denna varning;

مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي

"Den som bedrar och fiffelar i sina affärer eller
övriga uppgörelser har inget att göra med mig."

26

HÄRMA INTE ANDRA NATIONER

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

(ابوداؤد)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Omar alla Allah
sana
sana
sana berättar att den Helige Profeten Allahu Fred och
ro
ro
ro sade: "En person som (ger upp sin egen nation och sitt folks traditioner) och härmar någon annan nation kommer att betraktas som en bland dem."

(Abu Da'ud)

FÖRKLARING: Denna korta *hadith* består av en finstämd psykologisk betraktelse och innebär att om en person ger upp sina traditioner och sitt folks seder i strävan efter en identitet med en annan nation får uppfattas som om hans hjärta är påverkat av andra nationens traditioner och seder och därmed blivit en mental slav. Liknande önskan uppkommer som resultat av ett mindervärdes komplex. En person upplever att en viss nations kultur och civilisation och deras omständigheter är betydligt bättre än sina egna och sedan börjar han se ner på sig själv i denna jämförelse. Sedan faller han för ett mentalt slaveri och börjar härma andra nationen blint. Vad finns

det för tveksamhet till att en sådan person inte får betraktas som en av de som han försöker efterlikna. Den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} har uppmärksammat muslimerna i denna hadith att de inte får härma andra nationers seder och traditioner. De bör istället ta till sig islamisk kultur i tron att den är bättre än alla andra kulturer och civilisationer. I annat fall kommer de att hamna i ett mentalt slaveri och förlora sin egen säregna identitet och sin goda personlighet. Det råder ingen tvekan att mentalt slaveri är betydligt värre än sekulariserat slaveri. En person som trots att vara fysisk slav till en annan är fri i sitt hjärta och sin själ men en som är mental slav förlorar all frihet i sitt hjärta och sin själ trots att han inte är en slav fysiskt. Hans gärningar är inte på något viss bättre än en apa som vet inget mer än att apa sig och att dansa efter andras pipa.

Det är synd att trots denna visa lära av den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} har dagens muslimer tagit till sig det värsta slags slaveri av västvärlden. När britterna kom till Indien då böjde sig en icke obetydlig andel av muslimerna inför deras kultur och antog deras fjäderdräkt. Deras skägg försvann och klädseln slog till reträtt inför deras kostymer, kragar och slipsar. Vinglasen började rotera på deras kalas och deras kvinnor gav upp slöjan för att stoltsera med deras fångslande kläder offentligt. Är inte allt detta det värsta exempel på; "Vem som härmar andras seder blir en av dem."? Tänk efter du som har ögon.

Det är dock sant att det inte finns någon skada i att taga sig an en verkligen god sak på ett riktigt sätt. Till och med säger vår herre den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} att:

كلمة الحكمة ضالة المؤمن فحيث ما وجدها فهو احق بها

"Ett ord av visheten är den rättfärdiges förekomna egendom och varsohelst finner han det, är han mest berättigad till att anta det. Eftersom det är hans egen tillhörighet."

Det betyder inte att man får uppta varje meningslös sak helt blint utan det finns två avgörande faktorer att beaktas före man tar till sig något nytt.

- 1) För det första får det faktiskt vara av godo och inte strida mot islamiska läran och traditioner.
- 2) För det andra får man inte ta till sig det i härmande syfte i blindo utan bör granska företeelsen noggrant och alla fördelar och nackdelar får analyseras och det bör tas upp på ett optimalt sätt.

27

OM HJÄRTAT ÄR BRA DÅ BLIR ALLA ÖVRIGA ORGAN BRA AV SIG SJÄLVA

عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ
فِي الْجَسَدِ مُضَغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ
أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Noman bin Bashir Mu Allah
sana
sana
sana berättar att: Jag hörde den Helige
Profeten صلى الله عليه وسلم säga: "I människokroppen finns det en bit kött, om den tillfrisknar då blir hela
kroppen bra och när den blir sjuk då blir hela kroppen sjuk. O muslimer lyssna noga, det är
hjärtat."

[Bukhari]

FÖRKLARING: I denna hadith är den förtjusande filosofin att hjärtat beskrivs som en ursprunglig källa till alla mänskliga gärningar. Om det finns rena och dygdiga tankar i hjärtat då kommer naturligtvis alla gärningarna att vara riktade mot rättvisans väg. Men om det finns orena och motbudande tankar i hjärtat då kommer naturligtvis alla gärningarna att följa syndarnas väg. Det är för att hjärtats känslor är likt frö och gärningarna är likt träd med ursprung ur dessa fröer. Om nationens ledare och media i allmänhetens

hjärta, Professorer och skollärarna likaså i sina elevers hjärtan och föräldrarna i sina barns hjärtan genomsyrar dessa med dygdens känslor och vid sidan om kärlek till Allah och Hans sändebud sår också frön till andan att tjänstgöra och ha sympatier för nationen samt så frön av uppoffring, sannfärdighet och ärlighet. Då behöver man inte oroa sig för att goda gärningar ur själens renhet kommer att stimulera tillväxten av dygdens träd. Men om hjärtat är sjuk då skall de goda gärningars träd inte växa i första taget men om det ändå skulle göra det då kommer det att vissna bort med det samma. Den helige grundaren av Ahmadiyya samfund, den Utlovade Messias ^{Allahs frid över honom} har sagt i detta avseende på ett fenomenalt sätt:

ہر ایک نیکی کی جڑ یہ اُتقا ہے اگر یہ جڑ نہ رہی سب کچھ رہا ہے

Gudfruktigheten är roten till all dygd.
Om denna rot är välbevarad då är allt väl.

Sanningen är att en människas hjärta är ursprunglig källa till alla goda gärningar. Om hjärtat är bra då blir händer, fötter, tungans och ögonens gärningar bra av sig själva. Om hjärtat är orent då förorenas alla gärningar med stanken från smuts. Det finns ingen sanning förutom detta om en sådan person ändå råkar uträtta skenbarligen goda gärningar, då speglas dessa av enbart härmandet eller så är det inget mer än ett hycklande och önskan att bli sedd. Det är därför en plikt av varje reformator att inrikta sig för det första på hjärtat eftersom hjärtat är liksom roten och ingen oren rot kommer att växa till ett heligt träd.

28

UNDVIK DET SOM BETVIVLAS AV DITT HJÄRTA

عَنْ وَابِصَةَ بْنِ مَعْبُدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْتَنْتَ نَفْسَكَ
اسْتَنْتَ نَفْسَكَ اسْتَنْتَ نَفْسَكَ الْبِرُّ مَا أَطْمَأْنَنْتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأْنَنْتَ إِلَيْهِ
الْقَلْبُ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ

(مسند احمد)

ÖVERSÄTTNING: Ma'abadi Hadhrat Vabisa bin Ma'abad berättar att den Helige Profeten Allah sade: "Fråga dig själv! Fråga dig själv! Fråga dig själv! En god gärning är den varmed din själ känner sig tillfreds och ditt hjärta blir belåtet och syndens gärning är den som kastar förtvivlelsen skugga över din själ och ligger och gnager i ditt hjärta även om andra godkänner det som helt lovvärt."

(Mossnad Ahmad)

FÖRKLARING: Denna iakttagelse av den Helige Profeten Allah är baserad på den eviga sanningen att Allah den Allsmäktige som är Skapare till all kynne har skänkt varje människa en ren natur. Det är omständigheterna som vilseleder henne i fel riktning och den rena naturen övertäcks med orenheter men trots detta slocknar inte den naturliga godheten och samvetets ljus helt och hållet. Det fungerar som en ledande ljusslinga för en människa under

hela livet. Till och med när personer, djupt engagerade in i den världsliga smutsen, börjar fundera kring deras situation i lugn och ro då tränger deras natur igenom deras världsliga förklädning och börjar klandra. Denna välsignade iakttagelsen av den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom i denna *hadith* grundar sig på detta grundläggande ljus i människonaturen. Han Allahs frid och välsignelser vare med honom säger att i allmänna principiella ärenden behöver en förnuftig Gudsfruktig människa inte någon utomstående *Mufti* för att hans hjärta är liksom en *Mufti* åt honom. Han bör sträva efter sitt hjärtas fatwa rörande dygd eller ondska och söka efter ljuset ifrån sitt eget samvete. Dygd skapar en känsla av belåtenhet, nöje och lugnet i hjärtat. Synden beklämmer däremot hjärtat och belastar själen. Att söka efter andras dom i detta fall är förgäves utan får man lyssna på rösten från sitt eget samvete. Om samvetet upplever en skuld-känsla och hjärtat känns beklämt då bör man avstå från gärningen trots ett godkännande från omgivningen och istället låta fatwa från samvetet ge en sann vägledning skapad av naturens Skapare.

Men i orden...

استتفت نفسي
"Rådfråga ditt samvete"

...har den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom antytt att det är nödvändigt för en människa att fundera i sin ensamhet borta från andra folk för att rådgrösa sitt samvete. I annat fall kommer andras åsikter att övervinna samvetet och släcker det naturliga ljuset. Men om en person rådgrör med sitt samvete i sin ensamhet lång borta från all yttre påverkan då kommer säkerligen det naturliga ljuset i hans själ att erbjuda en sådan vägledning som har skänkts med en kraft av att skilja mellan det goda och det onda. Vid närmare eftertanke kommer man på att den naturliga medvetenheten om det goda och det onda är ett tungt bevis på Allahs existens. För att om det inte fanns någon Gud, (Gud förbjude att vi ens tar upp en sådan tanke) då varifrån kom det medfödda sinnet att åtskilja mellan det goda och onda som erbjuder en vägledningen efter att ha förankrat sig i djupet av människans hjärta?

29

MINDERVÄRDESKOMPLEX ÄR EN FÖRÖDANDE KÄNSLA

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا قَالَ الرَّجُلُ
هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ

(مسلم)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Huraira Mu Allah
hara
hadh had
haram berättar att den Helige Profeten Allahu frid och
sälsprästar
hara hadh
haram sade:
"När en man förklarar angående vissa folk att de är dömda, då är det han själv som dömer
dem." (Eller så är en sådan person själv dömd)

(Muslim)

FÖRKLARING: Denna *hadith* är baserad på ett psykologisk faktum som beskrivs i modern terminologi som mindervärdeskomplex eller defaitism (modlöshet). Den Helige Profeten Allahu frid och
sälsprästar
hara hadh
haram säger att man bör försöka att höja upp människors moral genom att väcka känslor av hopp, självförtroende och självrespekt i deras hjärtan istället för att kasta ner dem i förnedringens håla genom skapandet av hopplöshet och defaitism till följd av mindervärdeskomplex eller modlöshet. Den som klagar högljutt över små fel och svagheter hos folk och jämrar sig över dem är dömda och kommer att förintas. Genom detta skapar han en känsla av hopplöshet och skapar ett mindervärdeskomplex i

dem och banar väg för deras förintelse. Därmed har den Helige Profeten uppmanat med en enorm vishet att man får ta till lämpliga åtgärder för att rätta till fel men att jämra sig över varje litet misstag så att vissa människor har kommit nära sin förödelse är liksom sätta frön för deras förödelse själv. Varje förnuftig människa bör undvika detta.

I det här avseende uppvisade den Helige Profeten sin inställning när en patrull av följeslagare, som han hade skickat i väg på ett militärt uppdrag, flydde från slagfältet tillbaka till Medina. Tanken på, att det var förbjudit i Islam att vända ryggen mot fienderna i slagfältet, gjorde att de blev slukade av känslor av skam och ånger och vågade inte visa sig inför den Helige Profeten. När han såg de sittande i ena hörnet av moskén med gömda ansikten då gick han fram till dem och frågade om vilka de var. De svarade med ansikten fyllda med skam och ögonen riktade neråt: "O Allahs Profet, vi är desertörer" Han märkte en känsla av defaitism i dem och sade till dem att: "Å nej, ni är inte desertörer utan ni har gjort en reträtt för att kunna anfalla ännu starkare sedan. Dessutom har ni inte återvänt till någon annan utan har kommit tillbaka till mig som kommer att leda er tillbaka till slagfältet." När den Helige Profetens själsberörande röst nådde fram till deras öron, då reste de sig med en ny kraft och kom springandes fram till hans helighet och började pussa hans händer med en enorm glädje. Denna filosofiska lärdom som vår herre (som jag offrar mitt liv för) gav till sina följeslagare är en praktisk tillrättavisning som han sagt verbalt i denna Hadith.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

"Å vår Herre, skänk välsignelser, lycksalighet och frid på Mohammad."

Ordet [arabiskt ord] "*ahlakahum*" (betyder att han ödelägger de) i denna *hadith* kan också betyda, med en diskret förändring av vokalbetoning av det arabiska ordet, "han själv är mest fördärvad". Det är uppenbart att även i denna bemärkelse innefattar denna hadith ett mycket förtjusande budskap. Det

skulle innebära att en person som förklarar andra som fördömda är i verkligheten själv drabbad av modlöshet av högsta grad. Oavsett om andra folk är fördömda eller inte har han säkerligen bekräftat sin egen förödelse genom att yttra dessa ord.

30

EN SANN ÅNGER SKÖLJER BORT SYNDERNA

عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

(ابن ماجه)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Obaida bin Abdullah Mu Allah
Allah's friend and
messenger
peace be upon him berättar att hans fader berättade
för honom att den Helige Profeten sade: "En person som ångrar sina synder är likt en
som aldrig syndat."

(Ibne Maja)

FÖRKLARING: Filosofin bakom ånger har en djup inverkan såväl på människas spiritualitet som på moralen. Genom *tauba* (ångern) är man behjälpt av att förbli förväntansfull på Guds Nåd och därmed kan uppnå en högre moral. Det är synd att de flesta religioner med undantag av Islam har genom att stänga dörrar av nåd skapat en misstro angående Gud å ena sidan och å andra sidan öppnat portarna till hopplöshet och moraliskt förfall. Till exempel har kristendomen efter att ha avfärdat *tauba* (ångern) sökte tillflykt i en helt konstgjord och onaturlig teori av delegerad försoning. Hinduismen har snärjt sina anhängare i sumpparken av *awagån*, reinkarnation. Faktum

är att spörsmål av *tauba* (ångern) är en utväg i enighet med naturen och utan att det varken fullbordas i en människas andliga liv eller inte heller uppnår han den moraliska höjdpunkten.

Det är märkligt att religioner som stänger av portarna till nåd erkänner inte heller de goda egenskaper hos Allah, Skaparen och Herren av universum, som anses värd uppskattning även i människorna. En god person bortser dagligen från misstag av sina barn, vänner, underordnande och tjänare och hans denna praktik anses vara mycket lovvärd.

Det är ju synd att denna benådande egenskap inte uppfattas finnas hos Gud. Det uppfattas som nödvändigt för Gud att krossa en människa när han begått någon synd i sin relation till Gud trots att han ångrat sig djupt och sedan avstått från detta helt. Islam avfärdar denna falska trossats helt och hållet och öppnar portarna till Allahs Nåd och Välsignelse för varje djupt ångerfull syndare. På det här sättet skapar det en dubbelriktad ström, som flödar mellan människan och hans Skapare, av Medlidsamhet och Nåd från Allahs sida och av tillit och tacksamhet från människans sida. Det är värdig Äran tillhörande Allah samtidigt som det är värdig en dyrkares tillbedjan. Det är ju uppenbart att människan är svag och kan snubbla ibland under vissa tillfälliga omständigheter. Det skulle vara mycket orättvist att döma honom till galgen om han ångrar sig djupt och uppriktigt.

Det är helt felaktigt och oförnuftigt att resonera att godtagandet av *tauba* (ångern) uppmuntrar synder. En uppriktig *tauba* (ångern) är ett sätt att rena människan och inte något som gör henne djärvare när det gäller att synda. Islam har ålagt sådana villkor för en sann *tauba* (ångern) som bidrar till att tauba blir en stor andlig revolution och en grundlig förändring i själen. Som det framgår av den heliga Qur'anen och hadith är det tre villkor som gäller.

- 1) Den som ångrar bör ångra sig över sitt misstag och sin synd i djupet av sitt hjärta och söker förlåtelse och nåd med en uppriktig ärlighet.

- 2) Han får avlägga löfte att inte göra om samma fel eller synder och för detta söka förmågan till det hos Allah.
- 3) I det mån som möjligt bör han försöka att praktiskt återgällda sitt fel eller sin synd. Till exempel om han har förskingrat med någon persons egendom då får han göra gottgörelse eller om han har inkräktat någons rättigheter då får han återlämna det tillbaka till den rättmätige.

Ingen förnuftig person kan finna något fel med [idén av *tauba*] ånger som styrs av dessa villkor. Sanningen är att en sann ånger är en död som skänker människan ett nytt liv och öppnar vägen till välsignelser, medlidande och nåd hos Allah. Det är enbart islam som öppnar portar till en uppriktig ånger.

31

EN TROENDE BLIR ALDRIG BITEN TVÅ GÅNGER I SAMMA HÅL

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ قَالَ لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ
جَحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Huraira Mu Allah
sana
saya
saya
saya berättar att den Helige Profeten Allah
fred
och
vår
profet
vara
fred
honom sade:
"En troende blir aldrig biten två gånger i från? samma hål."

(Bukhari)

FÖRKLARING: Denna förtjusande *hadith* innehåller ett mycket omfattande förhållningssätt. Dess uppenbara och enkla mening är att en sant troende person är beredd och är hela tiden på sin vakt. Om han lägger sin hand i något hål (t.ex. om han kommer i kontakt med någon person, parti eller nation.) och något biter honom i detta hål då ser han till att inte bli biten ännu en gång i samma hål. Med andra ord, genom den första erfarenheten skyddar han sig mot ytterligare skada genom att inte göra det möjligt för den andra parten att skada på honom på nytt. Genom detta yttrande har den Helige Profeten uppmanat muslimer att vara på sin vakt hela tiden. Han beskriver en trogen muslim som någon som kan få lida skada en gång till följd av sitt inneboende

förtroende [för andra människor] men inte en andra gång i samma ärende eller från samma person. Han lär sin läxa ur varje negativ erfarenhet och förstärker därmed sin ställning alltmer och öppnar portarna till framgångar för sig själv gång på gång.

Detta uttalande av den Helige Profeten ^{Alahu frid och välsignelser vare med honom} berör varje område i livet lika mycket. Till exempel om någon affärsman bedrar någon muslim en gång då påpekas i denna *hadith* att denne måste se till att inte bli lurad ytterligare en gång av samma bedrägliga affärsman. Om någon yrkesutövande bedrar någon muslim då varnar återigen denna *hadith* mot att inte bli lurad ytterligare en gång av samma svindlare. Om någon bedrar någon muslim genom att sätta på en mask av vänskap då larmar denna *hadith* muslimen från att bli lurad på nytt. Denna hadith omfattar ett stort område. En person som inte anser att en viss gärning är någon synd och råkar begå denna eller uppfattar det som en synd men begriper inte skadeverkningarna. Det upptäcker han först genom sin erfarenhet. Denna hadith fungerar som ett vägledande ljus även för honom att inte upprepa samma sak annars blir du biten två gånger i samma håll, en egenskap som inte tillhör en sann troende.

Kort sagt uppmanar denna förtjusande hadith varje muslim till att vara på sin vakt genom livet och förstärka sina steg alltmer efter varje snubblande.

Res dig kvickt upp efter varje vacklande och undvik att göra ytterligare misstag i livets resa. Ta sedan framstegen till framgångar.

32

INGEN GÄRNING ÄR BÄTTRE ÄN ETT ANSTÄNDIGT UPPFÖRANDE

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ شَيْءٍ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلَ
مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ

(ابو داؤد)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Darda Mu Allah
sagde
med
hans berättar att den Helige Profeten Allahs frid och
vågsålsbarn
vara frid
hans sade:
"Inget väger tyngre i Allahs vågsål än anständigheten."

(Abu Da'ud)

FÖRKLARNING: Anständigheten betraktas som halva tron och Islam har en mycket stark betoning på ett gott uppförande. I denna *hadith* har den Helige Profeten Allahs frid och
vågsålsbarn
vara frid
hans sagt att inget väger mer i Allahs vågsål än anständigheten. I en annan *hadith* sade han att den som inte är tacksam mot andra kan inte vara tacksam mot Allah heller. Anständigheten är egentligen grunden till all dygd. Även spiritualiteten har en högre status än anständigheten. Av denna anledning har vår herre Allahs frid och
vågsålsbarn
vara frid
hans lagt en stor tonvikt på förbättring av uppförandet. När det gäller detta ämne finns det oräkneliga antal *hadith*.

Islam har inte på något vis försummat de berättigades rättigheter bara

för att ge uttryck åt anständigheten. Islam har betonat att anständigt uppförande gäller från Gud till människor och bland människor från kungen till dräng av lägsta rang. Islam har utdelat rättigheter till såväl överordnad och som underordnad, fader och son, maka och make, syskon, grannar, främling, vän och fiende samt till människor och djur. Sedan har det ålagts dem att uträtta dessa rättigheter på ett optimalt sätt. Inte ens den minsta dygd har blivit försummad. Den Helige Profeten ^{Allaha frid och välgärnare vare Fred honom} säger att om ni behagar era bekanta genom att möta dem med ett leende då kommer det att beräknas som en god handling och göra er berättigad till Allahs belöning. Vid ett annat tillfälle säger han ^{Allaha frid och välgärnare vare Fred honom} att om ni ser något taggigt, halkig fruktskal, sten eller stinkande föremål då får ni röja undan det från vägen så att er bror inte skadas av det.

Han ^{Allaha frid och välgärnare vare med honom} själv bar så ypperliga egenskaper att han aldrig nekade till att hjälpa de behövande och försökte att aldrig vara först med att släppa någons hand. Han var barmhärtig mot föräldralösa och änkor. Sina grannars hjärtan vanns genom ett exemplariskt uppförande. När han fick kännedom om sjukdom även bland sina ordinära följeslagare då besökte han dem för att trösta dem med medlidande och kärlek. Det bodde en äldre fattig kvinna i Medina som brukade städa i Nabawi Moské enbart med tanke på att behaga Allah. När den Helige Profeten ^{Allaha frid och välgärnare vare Fred honom} inte såg henne på några dagar då frågade han sina följeslagare om henne. Då berättade följeslagarna att hon dog hastigt i sjukdom och vi lät bli att berätta för detta dig med tanke på att inte ge dig sorg. Han ^{Allaha frid och välgärnare vare med honom} blev mycket ledsen och klagade över att han inte blev underlättad. Sedan gick han ^{Allaha frid och välgärnare vare med honom} till hennes gravplats och bad för henne.

Det kom en man, troligen före påbudet om slöjan, när han ^{Allaha frid och välgärnare vare med honom} befann sig med sin ärade hustru Hadhrat Ayesha för att träffa honom. Han berättade för Hadhrat Ayesha att han inte var en god människa. Men pratade med honom på ett sympatiskt och tillgivet sätt. När han hade gått då frågade Hadhrat Ayesha att O Allahs sändebud! Ni pratade med honom så sympatiskt och tillgivet med honom trots att ni inte tyckte om honom. Varför

det? Då besvarade han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} : "O Ayesha, är det inte min plikt att uppföra mig anständigt mot folk?"

Abu Sufyan var en av de värsta fienderna till den Helige Profeten ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} före sin konvertering till islam. När han blev tillfrågat av Romarrikets kejsare angående Mohammad ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} om vad var det för lära som han förkunnade och om han någonsin brutit ett löfte eller bedragit? Då kunde Abu Sufyan inte låta bli att säga att han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} avråder oss att tillbedja avgudar, undervisar om anständighet och har aldrig bedragit oss.

Hans ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} särpräglade egenskaper i anständighet var inte begränsade bara till människor utan han var barmhärtig även mot djur. Han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} brukade råda sina följeslagare att:

فی کبر طبعه اجر

"Att vara barmhärtig mot djur tillkallar Allahs behag".

Vid ett tillfälle såg han en kamel som stönade till följd av överbelastning. Han ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} blev djupt upprörd och gick fram till kamelen och smekte kamelens huvud med kärlek och sade till ägaren: "Detta djur klagar över ditt djurplågeri. Var barmhärtig mot det så att ni också får en barmhärtig behandling från himmeln."

Det är dessa goda seder som vår herre ^{Allahu frid och välsignelser vare med honom} lärde oss men det är synd att flera av dagens muslimer har glömt bort dessa.

33

RESPEKTERA DE ÄDLA FRÅN ANDRA NATIONER

عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا آتَاكُمْ كَرِيمٌ قَوْمٍ
فَاكْرِمُوهُ

(ابن ماجه)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Omar Alahu friid och
väägäruud
Ääbä friid
Ääbä friid berättar att den Helige Profeten Alahu friid och
väägäruud
Ääbä friid
Ääbä friid sade: "När den ädle från någon annan nation kommer till er på besök bemöt honom då med ansenlig respekt."

(Ibne Majah)

FÖRKLARING: Det bästa sättet att upprätthålla goda relationer mellan nationer, folkslag och partier är att visa stor respekt för deras ledare. Vår herre Alahu friid och
väägäruud
Ääbä friid
Ääbä friid har även uppmanat muslimer starkt i detta avseende. Denna *hadith* har valts ut bland de flera liknande och innehar en gyllene anbefallning. Konflikter uppstår mellan olika folkslag och nationer på ett liknande sätt som mellan olika personer. Att uppföra sig anständigt är ett optimalt sätt att förmildra de negativa effekterna av dessa tvister och i det här avseendet väger det tungt att respektera ledarna av andra nationer och partier. Därför säger den Helige Profeten Alahu friid och
väägäruud
Ääbä friid
Ääbä friid att när en ledare eller ädle av någon annan nation

eller parti kommer till er, oavsett vilket folkslag eller religion han tillhör, behandla honom med en anseelig respekt och försumma inte detta på något vis. Den här gyllene uppmaning har blandning av de tre goda egenskaper: gästvänlighet, gott uppförande samt god politik.

I vardagslivet var den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} klädsel och matvanor mycket enkla och utan någon formalitet. Men i det här avseende [dvs. att visa respekt] bar han ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} en speciell dräkt som han ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} brukade ta på sig för att välkomna och träffa delegater från andra nationer. Detta med tanke på att visa gästerna respekt. Han ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} var så angelägen om att bemöta delegationerna väl att han ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} testamenterade följande under sin sista sjukdom: "Minska inte på det respektfulla bemötande av delegater efter min bortgång." En gång uppträdde en representant av ett folkslag mycket ohövligen mot honom ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom}. Han ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} sade till honom att eftersom du har kommit till mig som representant av ditt folk därför avvisar jag dig inte.

När Mecka blev besegrats då gjorde han ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} ett allmänt upprop att personer som avstår från att kriga och blir kvar i sitt hus utan att träffa andra folk med syfte att göra en komplott benådas med frid av oss. Abu Suffyan som var hövding av Mecka frågade: "Då jag är en ledare av Quraish [folkslag] och som sådan borde jag bemötas med viss respekt." Då besvarade den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgärnader vare med honom} att: "Mycket väl! Ditt hus får också betraktas som ett undantag och den som sitter kvar i sitt hus eller söker skydd i ditt hus kommer vara under vårt beskydd."

Som sagt visade han en stor respekt gentemot ledare av andra folk och gav samma råd till sina följeslagare. Det är förvisso läran som kan bidra till världsfreden och rensa ut inre osämja.

34

BETALA EN ARBETARE INNAN DENNES SVETT TORKAR IN

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطُوا الْأَجِيرَ
أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرَقُهُ

(ابن ماجه)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Omar May Allah
vara
vår välsignelse berättar att den Helige Profeten Allahu frid och
vår välsignelse
vara med
oss
sade: "Betala en arbetare innan hans svett torkar in." (Ibne Majah)

FÖRKLARNING: Den Helige Profeten Allahu frid och
vår välsignelse
vara med
oss har anbefallt om att visa befogad respekt till andra folks ädla och ledare, samtidigt som har han tagit hänsyn till de fattigas och svaga människornas rättigheter. Eftersom arbetarklassen brukar vara bland de ekonomiskt sämst ställda i samhället har han Allahu frid och
vår välsignelse
vara med
oss särskilt uppmärksammat arbetarnas rättigheter. Han Allahu frid och
vår välsignelse
vara med
oss anbefaller om att ge arbetarna lön innan deras svett torkar in. Med dessa ord fyllda med visdom menade han Allahu frid och
vår välsignelse
vara med
oss att inte enbart vara skyndsam med att betala ut lönen utan dessa ord syftar även till att ta hänsyn till arbetarnas och de fattigas allmänna rättigheter. Eftersom att få lönen utbetald tid är en arbetarens minsta rättighet bland det han Allahu frid och
vår välsignelse
vara med
oss anbefallt genom att nämna den minsta delen som exempel. För hänsynstagande till små rättigheter bidrar till

bevarandet av de stora rättigheterna. Vad finns det för tvekan i att vägledaren som inte erbjuder lättnad i att vänta så länge som det tar för arbetarens svett skulle torka in i att betala ut lönen, men även vill anstifta i dessa ord att betala arbetaren fullgod ersättning. Ta hänsyn till dennes befogade raster. Belasta honom inte mer än vad han orkar med. Hans ^{Allahs frid och välgång över honom} lära uppmanade till god behandling av tjänstefolk eller instiftandet av islamiskt brödraskap och islamisk jämlikhet (vars vissa detaljer har beskrivits i min bok "Seerat Khatamun Nabiyyeen" vol.2 och vol.3) bevisar nog att vår herre den Helige Profeten ^{Allahs frid och välgång över honom} var mycket sympatisk, välgångsönskande och beskyddare av de fattigas rättigheter.

För att hålla intresset till individuella ansträngningar vid liv och belöna varje enskild individ för sina insatser har han ^{Allahs frid och välgång över honom} givetvis tillåtit rätten att äga personlig egendom. Samtidigt har det etablerats ett effektivt system att reglera förmögenhet genom *zakat*, förbud mot ocker samt regler vid fördelning av arv. För att gottgöra kvarstående skillnad sade han i en annan *hadith* för att trösta de fattiga: "Om ni orubbligt håller fast vid den sanna tron då kommer ni att träda in i paradiset femhundra år före de rika." Det är ju tydligt att det korta världsliga livet inte har någon tyngd visavi det eviga livet härnäst. Sedan tröstade han ^{Allahs frid och välgång över honom} ännu mer genom att säga: O ni fattiga bland mitt folk, se att jag inte har samlat någon världslig förmögenhet åt mig själv utan jag är med er och är en bland er och känner stolthet i min fattigdom.

Å andra sidan nämnda ord i denna *hadith*, "innan svetten torkar in", pekar diskret mot att en uppriktig arbetare är den som svettas på grund av sitt ärligt genomförda arbete. Den som bara låtsas arbeta och när arbetsgivaren inte är närvarande uppvisar slarv och oärlighet betraktas inte som en uppriktig arbetare inför Allah. Å ena sidan är det en plikt av en arbetsgivare att betala en fullgod ersättning utan något onödigt dröjsmål och att respektera deras rättigheter då är det också en plikt av arbetstagaren å andra sidan att göra sig berättigad till detta genom att uppriktigt anstränga sig i sitt arbete. Detta är den optimala läran som skapar goda relationer mellan arbetsgivare och arbetstagare och mellan herre och betjänt och därmed frambringar frid i samhället.

35

VÄRST AV ALLA KALAS ÄR DEN DÄR ENBART RIKA ÄR INBJUDNA

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرُّ الطَّعَامِ الْوَلِيْمَةِ
يُذْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ وَيُتْرَكُ الْفُقَرَاءُ وَمَنْ تَرَكَ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ

(بخاری)

Mu Allah
yang
tidak mau
dijauhi
ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Huraira Allahu fröi och
ej önskar
vara fräls
från berättar att den Helige Profeten sade:
"Värst av alla fester är den där enbart de rika blir inbjudna medan de fattiga blir försummade.
Å andra sidan är den som avböjer en inbjudan till fest, olydig mot Allah och Hans sändebud."
(Bukhari)

FÖRKLARNING: Ansträngningar som islam har gjort för att reglera förmögenhet och begränsa skillnaden mellan de fattiga och rika till ett minimum är klara och tydliga. I det här avseende brukar den mest obehagliga och invändningsfulla synpunkten vara deras olika umgängeskretsar. Det bidrar till att de rika och de fattiga formas till två åtskilliga grupper som [i sin tur] skapar den eviga känslan av avundsjuka och oro. Islam har försökt till det yttersta att göra slut på denna oro och reglera dessa känslomässiga skillnader. Först och främst har islam jämsällt alla muslimer genom att deklarera dem som

bröder. För det andra är vägen till framgång öppen lika för alla och därmed blev det inte monopol till någon viss grupp att inneha statliga tjänster. Till och med har det påbjudits att utnämmandet av statliga tjänstemän enbart borde ta hänsyn till meriter utan att ta hänsyn till om vederbörande är fattig eller rik och oavsett hans tillhörighet gällande folkslag eller kast.

För att främja umgänget mellan fattiga och rika och hålla ihop dem liksom en familj för den Helige Profeten ^{Allaha fred och välsignelser vare med honom} fram följande. När en rik anordnar en fest då måste han bjuda in fattiga också och när en fattig anordnar en fest då får de rika inte avböja inbjudan. Denna *hadith* består av detta inspirerande budskap och den Helige Profeten ^{Allaha fred och välsignelser vare med honom} säger i denna hadith och säger det med en stor betoning att: "Värst av alla fester är där enbart de rika blir inbjudna men de fattiga blir försummade." Å andra sidan finns ett påbud för de rika att det inte är lovligt för dem att avböja inbjudan till någon fattigs fest med tanke på hans fattigdom. Den som gör detta skall betraktas som olydig mot Allah och Hans sändebud. I en annan *hadith* säger han ^{Allaha fred och välsignelser vare med honom} :

لَوْ دُعِيتُ إِلَى كَرَاعٍ لَا جِبْتُ

"Om någon fattig bjuder hem mig på en måltid efter att ha lagat lammfötter då skulle jag säkerligen godta hans inbjudan."

Det framgår av en annan hadith att Hadhrat Abu Bakr ^{Mu Allah vare med honom} en gång råkade oavsiktligt såra Hadhrat Bilal ^{Mu Allah vare med honom} och några andra fattiga muslimer. När det kom till den Helige Profets ^{Allaha fred och välsignelser vare med honom} kännedom av då sade han till Hadhrat Abu Bakr ^{Mu Allah vare med honom} : "Abu Bakr! Trösta de fattiga som har blivit sorgsna för att i deras tröst döljer sig Allahs behag." Hadhrat Abu Bakr ^{Mu Allah vare med honom} gick genast till dem och sade mycket ödmjukt: "Å mina bröder förlåt mig i Allahs namn. Jag hade absolut inte någon avsikt att såra er." Är det möjligt att det uppstår några motbjudande grupperingar i närvaron av denna lära i ett sant islamiskt samhälle? Absolut inte! Absolut inte! Det är ju vårt fel att vi har glömt islams lära och har vidmakthållit olika rivaliserande läger i samhället.

36

EN GIVANDE HAND ÄR BÄTTRE ÄN EN MOTTAGANDE HAND

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَهُوَ عَلَى
الْمُنْبَرِ وَهُوَ يَذْكُرُ الصَّدَقَةَ وَالتَّعَنُّفَ عَنِ الْمَسْئَلَةِ أَلَيْدُ الْعُلَيَّا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ
السُّفْلَى

(موطا امام مالک)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Omar Mā' Allāh
sallā 'alayh
wa'ālih
wa'ssalām berättade att en gång talade den Helige
Profeten Allāh
fred och
ro
över oss
alla på predikstolen och uppmanade till att ge allmosor samtidigt gav rådet att
undvika be andra om hjälp och sade: "En givande hand är bättre än en mottagande hand."
(Māatta Imam Malik)

FÖRKLARING: Av alla tänkbara farhågor knutna till fattigdomen är degraderingen, hopplösheten och vanan att leva ett liv beroende av andra, det mest förödande som oftast helt uppslukar de fattiga.

När en fattig ser de rikas förmögenheter uppkommer å ena sidan en känsla av hopplöshet och mindervärde hos dem och å andra sidan blir han van att tigga från de rika för att förbättra sin egen omständighet. Med sin

enorma klokhet förutsåg vår herre ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} faran med fattigdom och blev orolig i sin själ för att förhindra den faran. Därför finns det ett antal påbud i det här avseendet där tiggeri anses vara mycket motbjudande. De fattiga är instruerade om att tjäna sitt levebröd genom att arbeta hårt och undvika tiggeri. Denna *hadith* är också en av dessa. I denna *hadith* säger den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} att även om det är de rikas plikt att hjälpa sina fattiga bröder men de fattiga bör ändå upprätthålla sin stolthet genom att undvika tiggeri. För att skapa en känsla av självrespekt säger han ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} att givande hand är bättre än mottagande hand. I dessa få ord har han lagt en sådan anda av ego och självrespekt vars kompletta förklaring ryms antagligen inte ens i stora böcker.

När dessa heliga följeslagare hörde detta påbud tog de det till sig med stor respekt. Hadhrat Hakim bin Hazam ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} berättar: "Efter detta påbud accepterade jag aldrig bidrag från någon. Det brukade komma en bestämd summa bidrag från kaliferna men jag brukade alltid vägra acceptera detta genom att säga att jag aldrig skulle låta handen sänkas ner som den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} har uppmanat att hålla uppe." Hadhrat Ali ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} var såväl kusin (farbrors son) som svärson till den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom}. Han var också den fjärde kalifen i islam. Han tillhörde en mycket ädelfamilj av Quraish. Efter utvandringen brukade han gå till skogen med sin yxa och högg ved för att sedan sälja i Medina och tjäna sitt levebröd. Han frågade aldrig någon om hjälp. Hadhrat Abu Huraira ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} var en mycket känd följeslagare. Det brukade hända ganska ofta att han inte fick något att äta under flera dagar men han brukade aldrig be någon annan om hjälp. En gång blev han helt utmattad av hungern då frågade han enbart Hadhrat Omar ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} och Hadhrat Abu Bakr ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} om tolkning av en viss vers av den Heliga Qur'anen. I denna vers fanns det uppmaning om att ge mat till de hungriga. Men varken Hadhrat Abu Bakr ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} eller Hadhrat Omar ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} uppfattade vinken med frågan och gick förbi efter en kortfattad förklaring. Av en slump råkade den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} höra det här samtalet. Han ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} ropade på Hadhrat Abu Huraira ^{Mu Allahs frid och välsignelser vare med honom} och sade att det verkar som att du är hungrig. Kom hit till mig. Sedan gav han ^{Allahs frid och välsignelser vare med honom} mjölk att dricka.

Det finns ytterligare ett exempel av ännu finare klang. Det var en gång under en resa som en respekterad följeslagare tappade sin piska medan han red på hästen. Det fanns flera personer runt om hästen gåendes också. Han klev av hästen för att plocka upp sin piska själv och frågande inte någon om hjälp. När en av personen i sällskapet frågade honom om varför han inte bad någon av dem för att plocka upp sin piska. Han besvarade: "Allahs Profet har avrått från att tigga och om jag hade sagt till er att plocka upp piskan åt mig då kunde det ha varit tiggeri i viss mån."

Som sagt har följeslagarna av den Helige Profeten <sup>Allahu firat och
vördigast
sagt i ord
honom</sup> visade en sådant gott exemplar av dygd, förnöjsamhet och värdighet som saknar sitt like i historien. Finessen i den Helige Profetens <sup>Allahu firat och
vördigast
sagt i ord
honom</sup> läran är att ha ålagt rika å ena hand att om någon ber avfärda inte denne och ålagt fattiga å andra hand att tjäna sitt levebröd med värdighet och undvik tiggeri. Till synes förefaller dessa två ålägganden stå i motsats till varandra men sanningen är att kombination av dessa två kan bli en uppriktig grund till en värdig relation mellan de rika och de fattiga.

EFTERLÄMNA ERA ANHÖRIGA I GODA OMSTÄNDIGHETER

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Sa'ad bin Abi Qasim berättar att när jag blev sjuk i Mecka och den Helige Profeten ^{Allahs frid och barmhärtighet över honom} kom på besök till mig och sade: "Det är bättre att du efterlämnar dina anhöriga förmögna efter dig än att du lämnar dem i ett sådant tillstånd att de får söka hjälp från andra."

(Bukhari)

FÖRKLARING: Det sade den Helige Profeten när hans nära följeslagare Hadhrat Sa'ad bin Abi Viqas blev sjuk under resan till Mecka. Med tanke på att dödsögonblicket sannolikt hade närmat sig framförde han sin önskan till den Helige Profeten att han ville skänka bort all sin förmögenhet i Allahs väg. Han besvarade att det är för mycket för att jag skulle tillåta det. Sedan ville han skänka bort tvåtredje delar men han tillät inte det heller. Slutligen bad han om tillåtelsen att skänka bort en tredje del. Han godkände det men sade samtidigt att: "Det är bättre att du lämnar dina

anhöriga förmögna efter dig än att du lämnar dem i ett sådant tillstånd att de får söka hjälp från andra.”

Det klarnar genom detta visa åläggande att islam förespråkar framsynt-het samt att även ta hänsyn till materiella saker med tanke på förväntade omständigheterna. Islam samtycker inte till att en muslim som har förmögenhet ska lämna allt i Allahs väg och beröva sina arvtagare deras arv och därigenom blir de tvungna till att tigga.

Det är synd att flera av dagens muslimer har missuppfattat innebörden av *tawakkāl* (tror på Allah). De tror att om man lämnar något ärende till Allah då får man blunda helt från att vidta några åtgärder själv. Faktum är att islamiskt *tawakkāl* (tror på Allah) absolut inte betyder detta utan den riktiga islamiska tawakkal bygger på att man försöker till det yttersta av sina gränser att vidta alla nödvändiga åtgärder samtidigt som man gör *tawakkāl* (tror på Allah). Man får helt enkelt vara övertygad om att den egentliga nyckeln till segern och förträffligheten ligger hos Allah. Det förefaller vara en mycket svår och uppenbarligen en motsägelsefull uppgift som inte bara är svårt att genomföra utan även är svår att förstå. I sanning är att den uppriktiga islamiska (idén) av *tawakkāl* (tror på Allah) är att man får vidta alla nödvändiga åtgärder å ena sidan och å andra sidan ha tron på att källan till alla dessa åtgärder ligger i Allahs Händer. Resultatet kommer att vara det som har ämnats av Allah. Dessa två saker är inte åtskilda om man funderar över detta. Han är Skapare och Herre av allt det goda och onda, alla egenskaper hos alla saker och all orsak och verkan. När det är så då vad finns det för tvekan i att trots alla våra uppenbara åtgärder lägga det slutliga resultatet av våra gärningar i Allahs Händer. Det finns beskrivet att en gång kom en beduin hövding för att träffa den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare över honom}. Han lämnade sin kamel obunden utanför Nabawi Moské (i Medina). När han kom ut efter mötet då upptäckte han att kamelen hade sprungit bort. Med en stor bestörtning kom han tillbaka till moskén och sade till den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelser vare över honom} att: ”Jag hade ju lämnat min kamel obundet med tanke på *tawakkāl*”

(i tillit på Allah) men när jag gick tillbaka efter att ha träffat dig då hade den ju sprungit bort." Han <sup>Allahu Fred och
sittgörelse
vara med
närvarande</sup> besvarade:

اعقلها وتوكل

"Binda kamelens knä först och gör *tawakkul* på Allah sedan."

Dessa är de förtjusande ord som Maulana Romi <sup>Mu Allah
sitt
sitt med
närvarande</sup> har också använt i ett stycke av sin poesi.

بر توکل زانوے اشتر بہ بند

"Binda kamelens knä före *tawakkul*."

Slutsatsen är att i denna *hadith* har den Helige Profeten <sup>Allahu Fred och
sittgörelse
vara med
närvarande</sup> lärt föräldrarna att vara framsynta och planera för en värdig överlevnad av sina barn. I det mån som ni har makt får ni sträva efter att inte lämna era anhöriga hjälplösa och försöka att ordna ett värdigt liv åt dem. Å andra sidan har han <sup>Allahu Fred och
sittgörelse
vara med
närvarande</sup> i denna *hadith* pekat också på att vidtagandet av lämpliga åtgärder inte är motstridigt (idén av) *tawakkul*. Därför vidta lämpliga åtgärder inom ramen av er makt och era resurser och sedan gör *tawakkul* hos Allah. Som jag har nämnt tidigare är det utan tvekan en svår ståndpunkt. För att det är en vana hos människan att luta sig åt ett håll när han är svag. Antigen gör han de uppenbara åtgärderna för sin Gud genom att lita enbart på dem eller blir förväntansfull på Allah och förkastar alla lämpliga åtgärder skapade av Allah. Han tror att Allah skall komma ner till honom för att genomföra hans uppgifter. Sanningen är att bägge dessa idéer är felaktiga och strider mot den islamiska läran. Den sanna filosofin är bara den som har utövats av alla dygdiga i alla tider att: "Binda kamelens knä först och gör *tawakkul* på Allah sedan."

38

VARJE INDIVID ÄR EN ÖVERORDNAD I SIN SFÄR OCH KOMMER ATT BLI TILLFRÅGAD

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ
وَكُلُّكُمْ مَسْنُونٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

(بخاری)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abdullah bin Omar عليه السلام berättar att han hörde den Helige Profeten صلى الله عليه وسلم säga att: "Varje individ bland er är en överordnad i sin sfär och varje individ bland er kommer att bli tillfrågad beträffande sina underordnande."

(Bukhari)

FÖRKLARING: Varje person har såväl vissa rättigheter som vissa skyldigheter och denna förtjusande *hadith* drar uppmärksamheten till dessa två företeelser. Den Helige Profeten صلى الله عليه وسلم påstår att varje människa är en överordnad ur en synvinkel även om han är en undersåte från en annan synvinkel. En person anställd på ett kontor är underordnande sina överordnande men samtidigt är han överhuvud av sin familj. En kvinna som trots att vara på en hög nivå med kärlek till sin man är en underordnad i skötseln av hushållet. Samtidigt är hon överhuvud över sina barn, tjänstefolk och makens förmögenhet. På ett liknande sätt är alla såväl härskare som undersåte sträckande sig från en

kung till en slav, från en befälhavare till en soldat och från en verkställande direktör till en springpojke. En kung är härskare av alla folk men samtidigt är under Allah eller med andra ord är under lagen av ödet. Detsamma gäller alla övriga överordnande och underordnande att de är överhuvud ur en synvinkel men underordnande ur en annan synvinkel. De kommer att bli tillfrågade i varsin sfär beträffande behandlingen av sitt folk i enighet med tillsägelsen av den Helige Profeten Allaha frid och välsignelser över honom om de fullgjorde sina förpliktelser gentemot sina underordnande eller inte.

Till och med när vi når fram till den sista personen som tydligen inte förefaller ha någon underordnande. Vid närmare eftertanke kommer man på att även han är överordnande av en sak och det är hans eget väsen som han har skänkts med komplett makt över. Därmed skall han bli tillfrågad om sitt väsen om han fullgjorde sina förpliktelser gentemot sig själv eller inte. Därmed har den Helige Profeten Allaha frid och välsignelser över honom uppmärksammat varje individ att oavsett vederbörandes samhällseliga tillhörighet är han ett överhuvud i viss mån och får vara beredd på att svara för sina gärningar.

Å andra sidan finns det ett glädjebudskap för folk i denna *hadith* som är stämningshöjande. Oavsett hur låg status du än har är du ändå ett överhuvud ur den andra synvinkeln. Därför bör ni vara tacksamma mot Allah som har skänkt er en ställning i Sitt Eviga Rike. Om ni visar tacksamhet då kan ni bli beförade och kan ärva styret av en ännu bättre nivå.

Kort sagt är denna förtjusande blandning av rättigheter och skyldigheter för människan såväl ett glädjebudskap som ett förebud. Glädjebudskapet med tanke på att varje regerande ställning är en gåva från Allah och förebud med tanke på att varje sådan ställning är förknippade med vissa skyldigheter. En sann muslim är därför den som visar tacksamhet för glädjebudskapen och uppmärksammar sina skyldigheter för att i det finns den eviga hemligheten till hans framgångar.

samt stora faror. Därför har den Helige Profeten ^{Älska först och sedan gå till kungariket} nämnt Kina som ett exempel och dragit uppmärksamheten till att även om ni tvingas resa långt bort eller råkar ut för svårigheter skaffa er kunskaper till varje pris. Kunskapen är något som en troende måste anstränga sig till det yttersta för att skaffa sig.

Det är bevisat genom historien att de tidiga muslimerna brukade resa långa vägar med stora utgifter för att leta rätt på följeslagarna av den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelse} för att lyssna på en enda *hadith* av Profeten ^{Allahs frid och välsignelse}. När en person reste flera hundra mil från Medina till Damaskus för att träffa den Helige Profetens ^{Allahs frid och välsignelse} följeslagare Hadhrat Abu Wurda för att lyssna på en *hadith* då berättade han om det *hadith* som han sökte för samt berättade ytterligare en. Han sade att han hade hört den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelse} säga: "För personen som reser för att söka kunskapen öppnar Allah, vid sidan om kunskapen, även en port av paradiset." I en annan *hadith* säger den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelse} att: "En lärd persons status i jämförelse med en dyrkare som saknar kunskaper trots sitt dyrkande är som en fjortonde natts fullmåne är i relation till stjärnorna." I tredje *hadith* säger den Helige Profeten ^{Allahs frid och välsignelse} att: "En lärd person är starkare än tusen dyrkare gentemot satan." I den fjärde *hadith* säger han ^{Allahs frid och välsignelse} att: "Mitt folks bästa ligger i dygdiga ulema." I ett femte *hadith* säger han ^{Allahs frid och välsignelse}: "Ulema är liksom arvingar av profeterna." Som det framgår i den fjärde *hadith* att en sann kunskap är den som har en blandning av dygd och Gudfruktighet.

Åtåha frid och
vålsignelser
vare med
honem

Allaha frid och
vålsignelser
vara med
honom

Alla frid oc
vålsignelser
være med
honom

Alatsa fr
vähigne
vare m
koonen

Ålaha frid og
vålsignelser
vere med
hossam.

Alla frid och
vålsignelser
være med
hjemmet

n Alltså fri
våbagnad
vare med
honon

Så att säga har det betonats starkt i islam att inhämtandet av kunskaper och dess status erkänns i rang efter tron. Efter att ha deklarerat kunskapen som obegränsad har islam uppmanat till att fortsätta att utöka era kunskaper oavsett hur mycket kunskaper ni redan har inhämtat. Allah lärde denna bön till stoltheten av alla skapelser, herre av universum, anförare av alla profeter och profeternas

Alla främlingar
säger att
ni är en
profet

insegel i den Heliga Qur'anen;

قُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

"...utan säg bara: Herre skänk mig ökad kunskap."

(Ta ha, kapitel 20, vers 115)

Som det har klargjorts i denna hadith att den Helige Profeten ^{Allahs fred och välsignelser vare med honom} har inte begränsat anskaffandet av kunskaperna enbart till män utan också uppmanat kvinnorna i lika stor omfattning. Det är dock en stor synd att dagens muslimska mäns och kvinnors kunskapsnivå, istället för att vara betydligt högre, är betydligt lägre än för andra nationer. Före uppdelningen av landet (Indien-Pakistan) var procenttalet läs- och skrivkunniga lägst bland muslimerna än bland övriga folkslag dvs. hinduer, sikher, utländska kristna och persier. För världens mest upphöjde reformators anhängare är detta exempel förvisso mycket sorgligt. Det är dags för muslimer att komma till insikt om sin plikt och att försöka vara ledande när det gäller kunskap såväl religiös som världslig. De bör till och med försöka att uppnå en nivå som ingen annan nation ens kan komma i närheten av.

40

VARJE VISDOM ÄR EN FÖRLORAD EGENDOM SOM DEN RÄTTFÄRDIGE BÖR TA EMOT

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كَلِمَةٌ
الْحِكْمَةِ ضَالَّةٌ الْمُؤْمِنِ فَحَيْثُ مَا وَجَدَهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا

(ترمذی)

ÖVERSÄTTNING: Hadhrat Abu Huraira رضی اللہ عنہ berättar att den Helige Profeten صلی اللہ علیہ وسلم sade:
"Varje ord av visdom och lärdom är en förlorad egendom som den rättfärdige bör ta emot
oavsett varifrån det kommer. Eftersom han är den som är mest rättmätig."

(Tirmizi)

FÖRKLARING: Denna förtjusande *hadith* är den sista av mina valda *hadith* i denna samling beskriver det bästa sättet att skaffa sig kunskaper på. Kunskaper är inte något som enbart kan inhämtas genom att sitta i skolor, lyssna på predikan i moskéer, sitta i lärda personers sällskap, genom att läsa tidningar eller böcker. Det är däremot en källa till oanade kunskaper som en levande person med sina öppna ögon och öron kan skaffa sig från varje prick i universum. För varje människa förtjust i kunskaper är jorden och himmeln, solen och månen, stjärnor och planeter, skogar och bergen, floder och hav, städer och ödemarken, dåraktiga eller kloka, människor och djur, män och

kvinnor, barn och gamla, okunniga och lärda och vänner och fiender alla är som en öppen bok i kunskap. Man kan inhämta en förmögenhet av kunskap i samklang med sin talang och ansträngning. Det är av denna anledning vår herre Allahs frid och välsignelser vare med honom (må mitt liv ägnas åt i hans sak) säger att varje ord av visdom och lärdom är en förlorad egendom som den rättfärdige bör ta till sig oavsett varifrån det än kommer. Den rättfärdige får hela tiden hålla sitt hjärta och sin hjärna mottaglig så att ingen visdom som kommer till hans kännedom undgår att hamna i kunskapsrikedomen i hans hjärta och hjärna. Det är denna vida definition av kunskaper som denna *hadith* pekar på. Sanningen är att om man håller sina sinnen öppna då kan en lärd person lära sig något även från ett barn. Det finns en berättelse som handlar om Imam Abu Hanifa som en gång såg ett barn springa i regn och lera och ropade han till honom att: "O barn var försiktig med dina steg så att du inte ramlar." Barnet vände sig till honom och besvarade: "O respekterade imam, bry om dig själv. Jag är ju bara ett barn och om jag ramlar då kommer konsekvenserna att begränsas bara till mig men om du halkar då drabbas hela nationen för att du är imam av religionen." Hadhrat Imamen var mycket klok och sade genast att idag har jag fått en mycket värdefull läxa ifrån barnet.

Man får komma ihåg att ordet *za'la* (förlorad sak) i denna *hadith* använder som pekar diskret på att vilken visdom som en muslim än iakttar, oavsett om han kände till innan eller inte, har i verkligheten sitt ursprungsfrö i islam. Av samma anledning har det kallats som en förlorad sak i syftet att peka på att den egentligen tillhörde den rättfärdige. Det var inte i hans ägo bara till följd av att den hade varit utanför hans synhåll. I det här fallet har han rätt att ta emot det så snart som han träffar på det. Det får han göra inte för att han fick ett tillfälle att ta ifrån någons sak utan för att det ursprungligen tillhörde honom. Därför har den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom lagt till orden att:

فهو احق بها

"Den rättfärdige är bäst berättigad till denna sak."

Trots att det uppenbarligen tillhör någon annan. Om man funderar då finns det i verkligheten grundprincipen av varje visdom i islamen. Den heliga Qur'anen säger:

فِيهَا كُتِبَ قِيمُهُ

"I vilka det finns varaktiga befallningar."
(Al-Bayyinah, kapitel 98, vers 4)

Det är synd att det finns bara ett fåtal människor som funderar och tar fördelen ur det.

Sanningen är att allt som den Helige Profeten Allahs frid och välsignelser vare med honom har sagt är förklaringen av den heliga Qur'anen. Det är dock helt klart att det som han upptäckte i den har ingen annan kunnat eller kommer någonsin att göra.

Han har genom hadith i öppna ordalag lagt fram det fördolda från den Heliga Quranens lära med Allahs hjälp och stöd. I likheten med den materiella världen, som har försörjt från Hadhrat Adam till idag behoven av varje period, är den heliga Qur'anen i verkligheten en andlig värld vars skatter kan aldrig ta slut. Av denna anledning säger Allah angående denna:

إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ

"Och det finns icke någonting utan att Vi har (obegränsade) skatter av det hos Oss och Vi sänder icke ned det utom i kända mått."
(Al-Hidjr, kapitel 15, vers 22)

Vad finns det då för tvekan i att varje ord av visdom och lärdom i verkligheten är en förlorad egendom av den rättfärdige för att ursprunget finns i den heliga Qur'anen och Qur'anen är en rättfärdiges personliga skatt. Även om man inte är medveten om inre skatter.

Ty om världen kunde förstå av den heliga Qur'anens status. Ty om världen

kunde uppskatta värdet av hadiths juveler som av vår herre har hämtats ur den heliga Qur'anen till vår nytta.

Och våra sista ord är dessa att:

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمين

"All lovprisning tillkommer endast Allah, världarnas Herre."

AVSLUTANDE BÖN

Mitt tal till världen har kommit till sitt slut. En människa kan bara förbereda en gestalt och att blåsa liv i den är Allahs sak. Efter att ha pratat med världen vänder jag mig därefter till min Himmelska Herre Som äger Alla egenskaper och är Allsmäktige att:

O min Herre! Jag har valt dessa fyrtio hadith av din Helige Profet Allahs fred och välsignelser vare med honom från olika böcker med mitt hjärtas uppriktighet och med en ärlig avsikt. Utan Ditt stöd och Nåd kan inte mitt arbete uppnå någon välsignelse som brukar nedkomma från höjderna av himlarna och blåser in liv i livlösa gestalter och förvandlar sandkorna till glittrande stjärnor. O min Herre låt därför den här korta boken få ta del i Dina ständiga och ändlösa välsignelser och heliga ord av Ditt helige sändebud som tänder ljus i hjärtana och hjärnorna av dem som läser denna bok samt välsignar varje del av deras kropp. Genom denna bok får individer och familjer finna väg till förbättring och nationerna och folkslagen får stöd i sina framgångar. Även om orden förefaller enkla men om man funderar noga då framträder oräkneliga möjligheter till förbättringar och framgångar. O min Skapare och Herre Gud! Ge mig också plats i skuggan av din Välsignelse och din Nåd och med anledning av kärlek till Ditt sändebud som jag har blivit skänkt av Dig håll mig stadigt i denna

värld på hans lära samt skänk mig svalkan av hans fötter härefter.

آمین یا ارحم الراحمین

Amen! O mest Barmhärtige Nåderike.

چالیس جواہر پارے



Den som tar på sig att lära sig utantill och sedan vidarebefodra minst 40 av mina Traditioner med syftet att vidareutbilda mina anhängare i deras religiösa kunskap kommer Allah den Upphöjde att återuppväcka honom bland de skriftlärda, och jag som böneman och medlare kommer att lägga ett gott ord för honom framför Allah och intyga hans rättroghet på Domedagen.

(Ur samlingen av imam Abu Bakr Ahmad Ibn Hussain Al-Baihaqi)

I den här boken presenteras 40 utvalda Hadither (Profet Muhammads^{sa} traditioner) med svensk översättning. Dessa utgör en förträfflig grund för vägledningen av människan i hennes vardagliga, världsliga och andliga frågor.

(This is the Swedish translation of
"Chalis Jawaharparé" composed by
Hadhrat Mirza Bashir Ahmad ^{ra} M.A.)

ISBN 978-91-975461-5-7



9 789197 546157